Ałmatyński Kurier Polonijny
№4(38)
2022
ЖУРНАЛ ПОЛЬСКОЙ ДИАСПОРЫ КАЗАХСТАНА

W numerze:

Z KRAJU I ZE ŚWIATA
Форум Полонийный в Астане

Z KRAJU I ZE ŚWIATA
Ferie jesienne dla dzieci

РЕПАТРИАЦИЯ
Дополнительно 15 млн зл. на репатриацию

Приглашаем на работу:

ВОДИТЕЛЕЙ ДАЛЬНОБОЙЩИКОВ

категории C+E

Возможности

- выбор системы работы
- официальное трудоустройство – трудовой договор
- своевременная выплата заработной платы
- базовая зарплата (премии, оплата за переработанное время)

arcese

заработная плата в месяц до 3.000 EURO

Дополнительная страховка:

- покрытие лечения на территории Европы
- пакет групповой страховки
- пакет частных медицинских услуг

Предлагаем:

- обучение водителей без опыта
- работа в паре с опытным водителем

Arcese Polska Sp. z o. o.
42-500 Będzin
Ul. Koszelew 7

Свяжитесь с нами
8-701-982-0606 Елдос
+48 698 970 694 Марек

Almatyński Kurier Polonijny №4(38) 2022
Издается с 2012 года

Периодичность – один раз в квартал
Typ czasopisma – kwartalnik

СОБСТВЕННИК:
Польский центр культуры в Алматы
WŁASNOŚĆ:
Centrum Kultury Polskiej w Ałmaty (CKP)

ИЗДАТЕЛЬ: Олег Червинский
WYDAWCA: Oleg Czerwiński

Журнал зарегистрирован
в Министерстве культуры и информации РК.
Регистрационное свидетельство
№13344 от 12.02.2013 г.

РЕДАКЦИЯ:
REDAKCJA:
Redaktor naczelny: Jurij Serebriański
Zespół: Nina Wolwacz, Olga Dewiatkina,
Margarita Witaszyk, Anastazja Czerwińska

АДРЕС РЕДАКЦИИ:
e-mail: ochervinskiy@gmail.com
www.wienz.kz

№4(38) 2022 года

Тираж: 2000 экземпляров.

ТИПОГРАФИЯ:
«Print House Gerona«, Алматы.

ФОТО НА ОБЛОЖКЕ:
Ансамбль «Syreny» (г. Павлодар)
Фото Марата Сайткужина

Перепечатка материалов возможна только по согласованию и с обязательной ссылкой на «Алматинский Курьер Полонийный«

W numerze/ В номере: Содержание

Z KRAJU I ZE ŚWIATA

Szczątki Prezydentów RP na uchodźstwie wróciły do Ojczyzny 2
Останки президентов Польши в изгнании вернулись на родину 4

Turystyka i biznes – tematy Forum Polonijnego-2022 6
Полонийный бизнес и туризм обсуждались на форуме в Астане 8

«Nieznani, ale zasłużeni. Polacy na stepach Kazachstanu» 10
«Неизвестные, но выдающиеся. Поляки в степях Казахстана» 11

W Astanie spotkała się młodzież polonijna 12
Первый съезд полонийной молодёжи 13

Ferie jesienne dla dzieci i młodzieży w Zerendzie 14
Полонийная смена в лагере «Сункар» 16

V Festiwal Filmów Polskich «Wisła» z sukcesem odbył się w Kazachstanie 18
Фестиваль польских фильмов «Висла» прошел в Казахстане 20

Koncerty z okazji Święta Niepodległości Polski w Ałmatach i Biszkeku 22
Концерты в честь Дня Независимости Польши в Алматы и Бишкеке 23

Творчество в цветах польского флага 24

Полонийный День спорта под знаком ринго 25

REPATRIACJA/РЕПАТРИАЦИЯ

Sejm poparł zwiększenie wydatków na repatriację o 15 mln zł 26
Сейм увеличил финансирование репатриации на 15 млн злотых 27

Czteroosobowa rodzina z Kazachstanu dotarła do Gostynia. Miasto ich urzekło ... 28
Гостынь очаровал репатриантов 30

ZNANI POLACY

Poznaj historię Prezydentów RP na uchodźstwie 32
Президенты Республики Польша в изгнании 34

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów RP w ramach konkursu «Polonia i Polacy za Granicą 2022«. Publikacja wyraża jedynie poglądy autorów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów RP ani Fundacji «Pomoc Polakom na Wschodzie«.

Проект по изданию журнала финансируется из средств Канцелярии Председателя Совета Министров Республики Польша в рамках конкурса «Полония и Поляки за границей 2022«. Публикации в журнале выражают только личное мнение авторов и не могут ассоциироваться с официальной позицией Канцелярии Председателя Совета Министров РП и Фонда «Помощь Полякам на Востоке«.

Szczątki Prezydentów RP na uchodźstwie wróciły do Ojczyzny

W SOBOTĘ, 12 LISTOPADA SAMOLOT Z TRUMNAMI PREZYDENTÓW RP NA UCHODŹSTWIE: WŁADYSŁAWA RACZKIEWICZA, AUGUSTA ZALESKIEGO I STANISŁAWA OSTROWSKIEGO WYLĄDOWAŁ NA WOJSKOWYM LOTNISKU OKĘCIE W WARSZAWIE. SZCZĄTKI SPROWADZONO Z NEWARK W ANGLII. TEGO SAMEGO DNIA, ODBYŁ SIĘ TAKŻE POGRZEB PREZYDENTÓW W MAUZOLEUM PREZYDENTÓW RP NA UCHODŹSTWIE, W PODZIEMIACH ŚWIĄTYNI OPATRZNOŚCI BOŻEJ W WARSZAWIE. W HISTORYCZNYM WYDARZENIU WZIĘŁY UDZIAŁ M.IN. NAJWYŻSZE WŁADZE PAŃSTWOWE I PRZEDSTAWICIELE DUCHOWIEŃSTWA.

Powrót do Polski

Wojskowy samolot z trumnami ze szczątkami trzech Prezydentów RP na uchodźstwie wylądował ok. godz. 13.00 na Wojskowym Porcie Lotniczym Okęcie.

– Na łono Ojczyzny z powrotem przybywają trzej Prezydenci na uchodźstwie. To oni w mrocznych czasach niewoli komunistycznej przechowywali insygnia Rzeczypospolitej. Wraz z innymi działaczami byli depozytariuszami pamięci, ciągłości państwa polskiego, a także strażnikami nadziei – mówił Premier Mateusz Morawiecki, biorący udział w uroczystości na warszawskim lotnisku.

Następnie kondukt żałobny, w asyście honorowej Wojska Polskiego, przejechał ulicami Warszawy do Świątyni Opatrzności Bożej.

Prezydent RP Andrzej Duda podczas Mszy
Президент РП Анджей Дуда на Мессе

Msza pogrzebowa w Świątyni Opatrzności Bożej

Mszę pogrzebową, która odbyła się w Świątyni Opatrzności Bożej, celebrował abp. Stanisław Gądecki, Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, homilię wygłosił metropolita warszawski Kardynał Kazimierz Nycz. Na zakończenie mszy świętej głos zabrał Prezydent Andrzej Duda.

– Dziś wrócili do Ojczyzny, z której musieli przymusowo wyjechać. Tej Ojczyzny, którą przenieśli w sobie, którą nieśli mimo szyderstw, mimo rechotu komunistów, którzy wyśmiewali się z nich. Podobnie, jak i wielu innych. Oni cały czas wierzyli, że niosą w sobie wolną, suwerenną, niepodległą Polskę. Jesteśmy na uroczystości radosnej, choć jest to pogrzeb, ale to jest zarazem przez nas, dzisiejszych Polaków, radosne przyjęcie, Panów Prezydentów na ich ziemi, w tym niezwykle symbolicznym miejscu. Powierzamy ich dusze opatrzności bożej – mówił Prezydent Andrzej Duda.

Stanisław Ostrowski
Станислав Островский

Władysław Raczkiewicz
Владыслав Рачкевич

August Zaleski
Аугуст Залеский

Z kolei Premier Mateusz Morawiecki, powiedział, że «naród, który chce być wielkim i mieć swoje ambicje i aspiracje, musi dbać o swoje dziedzictwo i historię». – Wasz duch będzie nas prowadził, ku wymarzonej wyśnionej Polsce, przez te pokolenia rozrzucone po świecie i te odbudowujące Polskę tu na miejscu po wojnie – podkreślił Premier.

Symboliczne zakończenie emigracji

Po zakończeniu mszy świętej szczątki Prezydentów – Władysława Raczkiewicza, Augusta Zaleskiego, Stanisława Ostrowskiego zostały uroczyście złożone w sarkofagach w Mauzoleum Prezydentów RP na Uchodźstwie, w podziemiach warszawskiej świątyni. W Mauzoleum został również pochowany ostatni Prezydent RP na uchodźstwie Ryszard Kaczorowski i jego żona Karolina Kaczorowska, którzy do tej pory spoczywali w Panteonie Wielkich Polaków na terenie Świątyni Opatrzności Bożej.

Obok grobowców Prezydentów – Raczkiewicza, Zaleskiego, Ostrowskiego i Kaczorowskiego w Mauzoleum znajdą się również dwa sarkofagi symbolicznie upamiętniające Prezydenta Edwarda Raczyńskiego, pochowanego w rodzinnym majątku w Rogalinie i Prezydenta Kazimierza Sabbata, który spoczywa na cmentarzu Gunnersbury w Londynie.

Po zakończenie sobotnich uroczystości odbyło się otwarcie Izby Pamięci, która znajduje się przy Mauzoleum. Wystawa została przygotowana przez Instytut Pamięci Narodowej i ma przybliżyć postaci Prezydentów RP na uchodźstwie. Warto dodać, że Mauzoleum Prezydentów RP na Uchodźstwie, a także poświęcona polskim władzom na emigracji Izba Pamięci zostaną udostępnione zwiedzającym.Sobotnie uroczystości są zwieńczeniem trwających od czterech lat obchodów 100. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości.

Źródło: Misja: Wolna Polska (https://www.misjawolnapolska.pl/)

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach zadania publicznego dotyczącego pomocy Polonii i Polakom za Granicą 2022

Останки президентов Польши в изгнании вернулись на родину

В СУББОТУ, 12 НОЯБРЯ, САМОЛЁТ С ГРОБАМИ ПРЕЗИДЕНТОВ ПОЛЬШИ В ИЗГНАНИИ – ВЛАДЫСЛАВА РАЧКЕВИЧА, АУГУСТА ЗАЛЕСКОГО И СТАНИСЛАВА ОСТРОВСКОГО – ПРИЗЕМЛИЛСЯ НА ВОЕННОМ АЭРОДРОМЕ ОКЕНЧЕ В ВАРШАВЕ. ИХ ОСТАНКИ БЫЛИ ПРИВЕЗЕНЫ ИЗ НЬЮАРКА, АНГЛИЯ. В ТОТ ЖЕ ДЕНЬ СОСТОЯЛАСЬ ТОРЖЕСТВЕННАЯ ЦЕРЕМОНИЯ ИХ ЗАХОРОНЕНИЯ В МАВЗОЛЕЕ ПРЕЗИДЕНТОВ ПОЛЬШИ В ИЗГНАНИИ, В ПОДЗЕМЕЛЬЕ СВЯТЫНИ БОЖЕСТВЕННОГО ПРОВИДЕНИЯ В ВАРШАВЕ. В ИСТОРИЧЕСКОМ СОБЫТИИ ПРИНЯЛИ УЧАСТИЕ ВЫСШИЕ ГОСУДАРСТВЕННЫЕ ДЕЯТЕЛИ И ПРЕДСТАВИТЕЛИ ДУХОВЕНСТВА.

Возвращение в Польшу

Военный самолет с гробами, хранящими останки трёх президентов Польши в изгнании, приземлился около 13:00 на военном аэродроме Окенче.

– В лоно Отечества возвращаются три президента в изгнании. Именно они в тёмные времена господства в Польше коммунистической идеи хранили символы власти Республики. Вместе с другими активистами эмиграции они были хранителями памяти, преемственности Польского государства, а также хранителями надежды, – говорил Премьер-Министр Матеуш Моравецкий, участвовавший в церемонии в варшавском аэропорту.

Затем траурная процессия с почётным эскортом Войска Польского, проехала улицами Варшавы к Святыни Божественного Провидения.

Świątynia Opatrzności Bożej w Warszawie
Святыня Божественного Провидения

Погребальная месса

Погребальную мессу вёл архиепископ Станислав Гондецкий, председатель Конференции епископата Польши, с проповедью выступил митрополит Варшавский кардинал Казимеж Ныч. По окончании мессы выступил Президент Польши Анджей Дуда.

– Сегодня они вернулись на родину, которую вынуждены были покинуть. Родину, которую пронесли в себе через целую жизнь. Они всё время верили, что несут в себе свободную, суверенную, независимую Польшу. Мы сегодня участвуем в радостной церемонии, хотя это похороны. Но это одновременно радость оттого, что мы, сегодняшние поляки, можем принять своих президентов на их земле, в этом чрезвычайно символическом месте. Мы доверяем их души Божественному Провидению, – сказал Президент Анджей Дуда.

В свою очередь, Премьер-Министр Матеуш Моравецкий уверен, что «нация, которая хочет быть великой и иметь свои амбиции и устремления, должна заботиться о своём наследии и истории».

– Ваш дух будет вести нас к Польше нашей мечты, – подчеркнул Премьер.

Символическое завершение эмиграции

После окончания Святой мессы останки президентов Владыслава Рачкевича, Августа Залеского и Станислава Островского были торжественно помещены в саркофаги в Мавзолее президентов Польши в изгнании, в подземелье храма.

В этом мавзолее также похоронены погибшие в авиакатастрофе под Смоленском в 2010 году последний Президент Польши в изгнании Рышард Качоровский и его жена Каролина Качоровска, которые до сих пор покоились в Пантеоне великих поляков на территории Святыни Божественного Провидения.

Рядом также будут два саркофага, символически увековечивающих память Президента Эдварда Рачинского, похороненного в семейном имении в Рогалине, и Президента Казимежа Саббата, который покоится на кладбище Ганнерсбёри в Лондоне.

Источник: Проект «Миссия Wolna Polska» (https://www.misjawolnapolska.pl/)

Проект профинансирован из средств Канцелярии Председателя Совета Министров Республики Польша в рамках публичного задания «Помощь Полонии и полякам за границей-2022»

Turystyka i biznes – tematy Forum Polonijnego-2022

OFICJALNE OTWARCIE FORUM POLONIJNEGO W ASTANIE ODBYŁO SIĘ W DNIU 26 LISTOPADA W BIZNES CENTRUM ISKIER W SALI KONFERENCYJNEJ.

Z inicjatywy Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Astanie sala została ozdabiona banerami prezentującymi wystawę «Dzieje hymnu polskiego» i bohaterów walki o Niepodległą, na stołach były rozłożony materiały, program forum i ozdobny kalendarz.

Uroczyste otwarcie rozpoczęło się od wspólnego odśpiewania polskiego hymnu, powitanie korpusu dyplomatycznego Ambasady RP, gości z powiatu Wrocławskiego. W Forum uczestniczyli Konsulowie Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Astanie: Pan Grzegorz Stykowski, Piotr Lewczuk, Monika Łaskarzewska - Łuckiewicz, Jolanta Rabiak. Do stolicy Kazachstanu Astany przyjechali Prezesowie 10 Stowarzyszeń Polonijnych z całego kraju, z Warszawy Honorowy Prezes Związku Polaków w Kazachstanie Oleg Czerwiński razem z Marcinem Skubisem – członkiem zarządu spółki Arcese Sp. z o.o.

Forum Polonijne w Kazachstanie organizowane od 2018 roku stało się jednym z najistotniejszych miejsc spotkań przedstawicieli organizacji polonijnych w Kazachstanie. Co roku Forum Polonijne gości przyjaciół z Polski, bierzy w nim udział korpus dyplomatyczny.

W pierwszej części programu głos zabrał Pan Grzegorz Stykowski Konsul Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Astanie. Opowiedział o wykonanych zadaniach, o sukcesach, możliwościach na przyszłość, wspólnych planach. Pogratulował organizatorom i uczestnikom Forum Polonijne.

W tym roku na specjalne zaproszenie Katarzyny Ostrowskiej Prezes Związku Polaków w Kazachstanie przyjechała delegacja powiatu Wrocławskiego i wzięła aktywny udział w panelach dyskusyjnych. Głos zabrał Roman Potocki – Starosta powiatu Wrocławskiego, który opowiedział o funkcjach i zadaniach powiatu, o nagrodzie za najlepiej zarządzany powiat w prestiżowym rankingu samorządu terytorialnego w Polsce. Wiele wspólnych tematów było poruszonych na kolejne lata współpracy powiatu Wrocławskiego a Związku Polaków w Kazachstanie. Do składu delegacji, która przyjechała razem ze Starostą Romanem Potockim weszli Piotr Chmurzyński – Przewodniczący Rady Powiatu Wrocławskiego, Barbara Kosterska – Członek Zarządu Powiatu Wrocławskiego, Edward Skiba – Przewodniczący Komisji Rolnictwa Leśnictwa i Ochrony Środowiska Rady Powiatu Wrocławskiego, Anna Żygadło – Sekretarz Powiatu Wrocławskiego.

Pani Katarzyna Ostrowska została wybrana na moderatora i poprawadziła panele dyskusyjne. Na Forum poruszano m.in. takie tematy: *Polskie struktury polonijne Związku Polaków w Kazachstanie* (wystąpiła: Katarzyna Ostrowska – Prezes Związku Polaków w Kazachstanie); *Potencjał i możliwości – Liderzy Polonijni Związku Polaków w Kazachstanie* (Walentyna Kamińska – Lider Polonii Stowarzyszenia w Pierwomajce); *Turystyka polonijna – rozwój i plany na przyszłość* (Katarzyna Ostrowska – Prezes Związku Polaków w Kazachstanie); *Potencjał ludzi biznesu polskiego pochodzenia w Kazachstanie – perspektywy współpracy* (wystąpili: Natalia Nagaczewska – Prezes Stowarzyszenia obwodu akmolińskiego m. Kokszetau oraz Marcin Skubis – członek zarządu spółki Arcese); *Repatriacja jako element współpracy* (Jolanta Rabiak – Konsul Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Astanie).

Celem takich dyskusji jest zaprezentowanie działań podejmowanych przez organizacje polonijne i środowiska polonijne w całym Kazachstanie w zakresie budowania wizerunku Polski za granicą. Przedstawione zostały wybrane prezentacje multimedialne. Projekty realizowane w Kazachstanie głównie są ze środków budżetowych Departamentu Współpracy z Polonią i Polakami za Granicą Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP oraz dofinansowaniom Kancelarii Prezesa Rady Ministrów RP.

Forum Polonijne zakończyło się wręczeniem aktywnym działaczom polonijnym dyplomów specjalnie przygotowanych przez Wydział Konsularny i Polonii w Astanie oraz występem artystycznym zespołu «Syreny» – Stowarzyszenie Polaków Obwodu Pawłodarskiego «Polonia».

Полонийный бизнес и туризм обсуждались на форуме в Астане

ОЧЕРЕДНОЙ ПОЛОНИЙНЫЙ ФОРУМ, ПОДВОДЯЩИЙ ИТОГИ УХОДЯЩЕГО ГОДА И НАМЕЧАЮЩИЙ ПЛАНЫ НА БУДУЩЕЕ, СОСТОЯЛСЯ 26 НОЯБРЯ В АСТАНЕ. НА НЕГО СОБРАЛИСЬ РУКОВОДИТЕЛИ ПОЛОНИЙНЫХ ОРГАНИЗАЦИЙ С ЦЕЛОГО КАЗАХСТАНА И УЧАСТНИКИ МОЛОДЕЖНОГО КРЫЛА СОЮЗА ПОЛЯКОВ КАЗАХСТАНА.

В форуме участвовали представители Посольства Республики Польша в Казахстане, а также почётные гости из Польши, в числе которых – делегация местных властей Вроцлавского повята и Марчин Скубис, член правления фирмы Arcese из города Бендзин.

Форум проводится Союзом поляков Казахстана с 2018 года, и с тех пор превратился в эффективную площадку для дискуссий и обсуждения животрепещущих вопросов. С каждым годом темы, поднимаемые на нем, становятся всё более серьезными – ведь Союз хочет адаптироваться к современным тенденциям, шагать в ногу со временем. Уже недостаточно, чтобы Полония ассоциировалась только с изучением родного языка, песнями и танцами.

В этот раз в Астане обсуждались темы Полонийного туризма – ведь многие дети и молодежь из отдаленных городов и сел никогда не были в столице, не встречались со сверстниками из других регионов, не видели достопримечательности Казахстана.

В этом году школьники из разных мест, благодаря поддержке посольства Польши, провели замечательную польскую смену в лагере в Зеренде, где познакомились, общались, учили польский язык и занимались спортом. И расставались потом со слезами на глазах. Пани Катажина Островская, председатель Союза поляков Казахстана, предложила возродить в Казахстане харцерское движение, очень популярное в Польше, но практически неизвестное у нас. Начать можно было бы с летних харцерских лагерей при Польских домах в Ясной поляне и в Первомайке.

Другой важной темой было обсуждение роли Союза поляков Казахстана в развитии Полонийного бизнеса, укреплении польско-казахстанских экономических связей. В свою очередь, это даст возможности

для финансирования культурно-образовательных мероприятий за счет представителей самой Полонии, успешно занимающихся бизнесом. Об опыте привлечения на работу в свою фирму водителей-дальнобойщиков из Казахстана рассказал, в частности, пан Марчин Скубис. Он заявил о готовности принять еще не менее 50 водителей из Казахстана, и предоставить им стабильную работу, медицинскую страховку, жилищные условия.

Председатель Акмолинского областного объединения поляков из Кокшетау Наталья Нагачевская представила вниманию участников форума подробную презентацию работы по развитию бизнеса на территории области. В частности, Валерий Маначинский, родившийся в Чистополье Северо-Казахстанской области, основал группу компаний, работающих в таких отраслях, как молочное животноводство, переработка молока, строительство молочно-товарных ферм. Сейчас развивает новые перспективные направления, как инжиниринг и логистика, хочет торговать с Польшей, возить грузы в Европу и из Европы. Валерий активно участвует в жизни Полонии, спонсирует мероприятия областного польского общества.

В заключение форума вице-консул пани Йоланта Рабяк рассказала о текущем состоянии и перспективах репатриации. Благодаря проведенным в текущем году 17 консульским дежурствам с выездом в разные города и села, сейчас практически исчезла очередь на запись на прием в Астане, чтобы сдать пакет документов на репатриацию или получение Карты поляка. Однако темпы репатриации всё еще недостаточны, и сдерживаются они тем, что в Польше до сих пор работают всего два адаптационных центра для репатриантов: в Пултуске и Шрёде Велькопольской.

К участникам форума обратился также бывший Консул РП в Казахстане пан Мэдард Масловский, ныне являющийся одним из руководителей общественного фонда «Мой Казахстан». Пан Масловский передал всей казахстанской Полонии тёплые слова приветствия из Варшавы и заверил, что связи между двумя странами, двумя народами будут только укрепляться.

Приятным сюрпризом стало выступление приехавшего из Павлодара артистичного коллектива «Syreny», который много лет работает в Обществе поляков Павлодарской области «Polonia».

«Nieznani, ale zasłużeni. Polacy na stepach Kazachstanu»

W ASTANIE ODBYŁO SIĘ SPOTKANIE PT. «NIEZNANI, ALE ZASŁUŻENI. POLACY NA STEPACH KAZACHSTANU», ZORGANIZOWANE PRZEZ ZWIĄZEK POLAKÓW W KAZACHSTANIE PRZY WSPARCIU WYDZIAŁU KONSULARNEGO I POLONII AMBASADY RP W ASTANIE ZE ŚRODKÓW BUDŻETOWYCH DEPARTAMENTU WSPÓŁPRACY Z POLONIĄ I POLAKAMI ZA GRANICĄ MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH.

Wzięła w spotkaniu udział delegacja z Polski, młodzież polonijna z całego Kazachstanu oraz zasłużeni przedstawiciele organizacji polonijnych w stolicy. W ramach projektu odbyły się spotkania z Polakami i osobami polskiego pochodzenia, którzy przyczynili się do wielkiego dorobku rozwoju gospodarczego w Kazachstanie. Byli to Pani Jadwiga Radzicka, Pani Natalia Brojanowska, Pani Anastazja Marcynowska, Pani Anżelika Baranowa, Pani Żanna Kirillowa, rodzina Orłowskich, Pan Anatol Chabowski, Pan Stanisław Janczak i Pan Iwan Szydłowski.

Znani i nieznani Polacy w Kazachstanie wykonywali swoją pracę w różnych zawodach i zasłynęli w kraju jako sławni ludzie w różnych dziedzinach życia społecznego. Szereg osób otrzymało dyplomy za zasługi dla Związku Polaków w Kazachstanie i wkład w rozwój Kazachstanu.

Związek Polaków w Kazachstanie wydał broszurę w języku polskim i rosyjskim «Polacy w Kraju Stepowym – ich wkład w poznawanie kultury i w rozwój Kazachstanu». Tekst do broszury udostępnił autor wielu artykułów na temat Kazachstanu były Konsuł RP w Kazachstanie Pan Medard Masłowski. Znacząca część osób zasłużonych dla Kazachstanu to są potomkowie zesłańców 1936 roku pochodzenia polskiego, przedstawiciele polskiej inteligencji. Polacy w Kazachstanie aktywnie włączyli się do zagospodorowania ziemi kazachskiej, lekarstwa, działalności naukowej i oświatowej.

Ponadto za działalność polonijną zostali wyróżnieni Pan Rinat Dusumov, Pani Swietłana Kostiukowa, Pani Marianna Polakowska, Pani Olga Bielik, Pani Katarzyna Czernyszowa, Pani Inna Konowałowa i Pan Dmitrij Konowałow, Teodozja Andrejewa, Natalia Martianowa.

Gratulacje!

Na dużym ekranie zostały wyświetlone dwie prezentacji o zasługach Pani Waletyny Korniewej autorki książek o Polakach w Kazachstanie oraz o Halinie Wolskiej poetesie z wsi Pietrowka obwodu północno-kazachstańskiego. Zespół «Głosy Astany» Stowarzyszenia «Polska Jedność» i Igor Konowałow na koniec zaśpiewali wspaniałe polskie piosenki ludowe, a Pani Teodozja zanuciła polską pieśń patriotyczną, którą cała sala podchwyciła w podniosłym nastroju.

Katarzyna Ostrowska,
Prezes Związku Polaków w Kazachstanie

«Неизвестные, но выдающиеся. Поляки в степях Казахстана»

В АСТАНЕ ПРОШЛА ВСТРЕЧА ПОЛОНИИ ПОД ДЕВИЗОМ «НЕИЗВЕСТНЫЕ, НО ВЫДАЮЩИЕСЯ. ПОЛЯКИ В СТЕПЯХ КАЗАХСТАНА». ВСТРЕЧА БЫЛА ОРГАНИЗОВАНА СОЮЗОМ ПОЛЯКОВ КАЗАХСТАНА ПРИ ПОДДЕРЖКЕ КОНСУЛЬСКОГО ОТДЕЛА ПОСОЛЬСТВА ПОЛЬШИ В АСТАНЕ ЗА СЧЕТ СРЕДСТВ, ВЫДЕЛЕННЫХ ДЕПАРТАМЕНТОМ ПО РАБОТЕ С ПОЛОНИЕЙ И ПОЛЯКАМИ ЗА РУБЕЖОМ МИНИСТЕРСТВА ИНОСТРАННЫХ ДЕЛ РП.

На встрече присутствовала делегация из польского города Бялостока, польская молодежь со всего Казахстана и уважаемые представители польских организаций столицы. В рамках проекта были проведены встречи с поляками и лицами с польскими корнями, внесшими большой вклад в достижения экономического развития Казахстана. Выдающимися заслуженными тружениками являются члены Общественного объединения «Polska Jedność» Ядвига Радзицкая, Наталья Брояновская, Анастасия Марциновская, Анжелика Баранова, Жанна Кирилова, семья Орловских, Анатолий Чабовский, Станислав Янчак и Иван Шидловский.

Известные и неизвестные в Казахстане поляки работали в различных профессиях и прославились в стране как добившиеся успехов в различных сферах экономики и общественной жизни. Ряд выдающихся личностей нашей Полонии получили в этот вечер Почётные дипломы за заслуги перед Союзом поляков Казахстана и вклад в развитие Казахстана.

Союз поляков Казахстана издал брошюру на польском и русском языках «Поляки в степном крае – их вклад в познание культуры и развитие Казахстана». Текст для брошюры предоставил автор многих статей о Казахстане, большой знаток страны, бывший

консул Республики Польша в Казахстане пан Мэдард Масловский. Значительную часть внесших большой вклад в развитие Казахстана людей составляют потомки депортированных в 1936 году поляков, представители польской интеллигенции. Поляки в Казахстане активно включились в освоение казахской земли, развитие медицины, научную и просветительскую деятельность.

Кроме того, Почётными дипломами были отмечены активисты Полонии Ринат Дусумов, Светлана Костюкова, Марианна Поляковская, Ольга Белик, Катажина Чернышова, Инна Коновалова и Дмитрий Коновалов, Теодозия Андреева, Наталья Мартьянова.

От души поздравляем!

После награждения на большом экране были показаны две презентации о заслугах Валентины Корневой, автора книг о поляках Казахстана, и Галины Вольской, поэтессы из села Петровка Северо-Казахстанской области. Группа «Głosy Astany» Общественного объединения «Polska Jedność» и Игорь Коновалов в конце встречи спели замечательные польские народные песни, а пани Теодозия запела польскую патриотическую песню, которую в торжественном настроении подхватил весь зал.

Катажина Островская,
председатель Союза поляков Казахстана

W Astanie spotkała się młodzież polonijna

29 PAŹDZIERNIKA W ASTANIE ODBYŁ SIĘ PIERWSZY ZJAZD LIDERÓW POLONII KAZACHSTANU. MŁODZI LUDZIE - PRZEDSTAWICIELE MIAST KOKSZETAU, AŁMATY, ASTANY, PIETROPAWŁOWSKA, PAWŁODARU, PIERWOMAJKI, KOSTANAJU ORAZ SZYMKIENTU ZORGANIZOWALI KOŁO LIDERÓW POLONII, DZIAŁAJĄCE PRZY ZWIĄZKU POLAKÓW W KAZACHSTANIE. KOŁO TO POWSTAŁO, ABY AKTYWNIE POMAGAĆ W ROZWOJU I KRZEWIENIU JĘZYKA POLSKIEGO.

Pomimo tego, że dzieli ich tysiące kilometrów kazachskiego stepu spotkali się, aby wspólnie podejmować działania na rzecz idei szerzenia polskości, promowania Polski i kultury polskiej. Przyjechali, by poczuć przynależność do Narodu Polskiego, by łączyć się we wspólnych działaniach.

Zjazd uroczyście otworzyła Prezes Związku Polaków w Kazachstanie - pani Katarzyna Ostrowska, która podziękowała wszystkim za przybycie, oraz za pracę wkładaną na rzecz Polonii przez aktywnych i ambitnych młodych ludzi. Następnie zabrała głos Przewodnicząca Koła Liderów Polonii pani Alina Żabko. Pani Żabko została wybrana przez wszystkich uczestników na moderatora zjazdu. Swoje wystąpienie rozpoczęła od wygłoszenia prelekcji na temat: Kim jest i co robi Fundacja «Wolność i Demokracja».

Zjazd Liderów udało się zorganizować właśnie dzięki wsparciu Fundacji «Wolność i Demokracja». Projekt Zjazdu został sfinansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów RP w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2022.

Tematami poruszanymi na zjeździe były: «Integracja i współpraca między młodymi liderami w polonii», «Wydanie kreatywnego informatora», «Aktywność Lidera - rezultat pracy Polskiego Stowarzyszenia w Kazachstanie», «Doskonalenie umiejętności Lidera Polonii», «Tworzenie struktury liderskiej», «Jak wspólnie napisać projekt» oraz bardzo wiele innych zagadnień, które zainteresowały i zintegrowały uczestników. Wspólna praca otworzyła wszystkich na nowe pomysły i realizację kolejnych przedsięwzięć.

Podczas spotkania został zaprezentowany kalendarz, który wykonała liderka z Pawłodaru pani Elina. Na koniec zjazdu wszystkim uczestnikom zostały rozdane dyplomy. Drobne prezenty w postaci przywiezionych specjalnie z Polski czekolad wywołały wiele radości. Wieczorem odbyła się uroczysta kolacja i pokaz kreatywnych występów muzyczno-tanecznych.

Atmosfera pełna emocji i radości rozbudziła w młodzieży chęć do podejmowania nowych działań i aktywnego zaangażowania w nadchodzące projekty polonijne. Można z całą pewnością stwierdzić, iż zjazd przyniósł wiele korzyści w postaci nowych pomysłów. Pozwolił też na aktywizację młodych Polaków mieszkających w Kazachstanie.

Katarzyna Ostrowska,
Prezes Związku Polaków w Kazachstanie

Первый съезд полонийной молодёжи

В КОНЦЕ ОКТЯБРЯ В КАЗАХСТАНСКУЮ СТОЛИЦУ НА МОЛОДЁЖНЫЙ СЪЕЗД ЛИДЕРОВ ПОЛОНИИ СЪЕХАЛИСЬ МОЛОДЫЕ АКТИВИСТЫ ИЗ АСТАНЫ, КОКШЕТАУ, АЛМАТЫ, ПЕТРОПАВЛОВСКА, ПАВЛОДАРА, КОСТАНАЯ, ШЫМКЕНТА, С. ПЕРВОМАЙКА. ВСЕ ОНИ ВХОДЯТ В СОЗДАННОЕ НЕДАВНО В СОЮЗЕ ПОЛЯКОВ КАЗАХСТАНА МОЛОДЁЖНОЕ КРЫЛО, И ВСЕХ ИХ ОБЪЕДИНЯЕТ ОДНА ЦЕЛЬ: РАЗВИТИЕ ПОЛЬСКОГО ЯЗЫКА, СОХРАНЕНИЕ КУЛЬТУРНОГО НАСЛЕДИЯ И ПОЛЬСКИХ ТРАДИЦИЙ.

С приветственным словом к делегатам съезда обратилась председатель Союза поляков Казахстана Катажина Островская. Руководитель Молодежного крыла Алина Жабко была выбрана модератором встречи.

На съезде был сделан доклад о деятельности фонда «Wolność i Demokracja» (г. Варшава), и его участии в жизни казахстанской Полонии. Выражаем огромную благодарность фонду за работу, поддержку и финансирование съезда Молодёжного крыла в Астане!

Молодые лидеры, совместно с Катажиной Островской, провели обсуждение деятельности каждой из организаций. К примеру, рассказывалось об участии в выпуске алматинского школьного журнала «Ałmator», в деятельности Польского дома в селе Первомайка и др. Прозвучали идеи о дальнейшем культурном развитии и совместном проведении мероприятий в 2023 году.

На съезде обсуждались также такие темы, как интеграция и сотрудничество молодёжи разных регионов, создание лидерской структуры, построение личностного бренда лидера, техника написания полонийных проектов и др.

Среди наших мальчишек и девчонок много креативных, нестандартно мыслящих, идущих вперед ребят, но самое главное – все они являются активными помощниками в развитии польского языка и культуры в Казахстане.

Почётные гости съезда из Польши наградили дипломами всех участников съезда, а также преподнесли сладкий подарок – шоколад, привезенный из Польши. В заключение были презентованы календари на 2023 год, разработанные Молодёжным крылом.

Анна Гавалян

Ferie jesienne dla dzieci i młodzieży w Zerendzie

DZIECI I MŁODZIEŻ UCZĄCA SIĘ JĘZYKA POLSKIEGO W SZKOŁACH I STOWARZYSZENIACH POLAKÓW Z ASTANY, PAWŁODARU, SZCZUCIŃSKA, CZKAŁOWA, KOKSZETAU, KAMYSZENKI, PIERWOMAJKI, JASNEJ POLANY I ZIELONEGO GAJU W TYM ROKU ODPOCZYWAŁY BARDZO AKTYWNIE W ZNAKOMITYCH WARUNKACH KURORTU SUNKAR, POŁOŻONEGO W LESIE NAD JEZIOREM, W MIEJSCOWOŚCI ZERENDA NA TERENIE KOKCZETAWSKIEGO PARKU NARODOWEGO.

Program obozu w dniach od 2 listopada do 6 listopada 2022 r. był niezwykle bogaty. Od pobudki do «capstrzyku» trwały różnorodne zajęcia prowadzone głównie przez młodych, ale niezwykle profesjonalnie przygotowanych animatorów kultury, pracowników ośrodka wypoczynkowego Sunkar. Były również warsztaty plastyczne, geograficzno-przyrodnicze, kulturalne i zajęcia z języka polskiego, sportowe prowadzone przez opiekujących się nimi nauczycieli i instruktorów organizacji polonijnych: Irenę Pajewską, Natalię Martianową, Palinę Lendel, Helenę Grzybowską, Aleksandra Mańkowskiego, Tatianę Wołogrzaninę.

Zajęcia z języka polskiego i geografii, tematycznie związane z błyskawicznie kończącą się w Kazachstanie jesienią przeprowadzili nauczyciele skierowani do pracy dydaktycznej w Kazachstanie przez ORPEG panowie Stanisław Kamiński i Karol Michalak. Organizacją przygotowania kadry do pracy z dziećmi zajęła się Katarzyna Ostrowska - Prezes Związku Polaków w Kazachstanie i Natalia Nagaczewska - Prezes Stowarzyszenia obwodu akmolińskiego m. Kokszetau. Były również wycieczki do Muzeów Przyrody w Burabaj i Zerenda Muzeum Motyli. Kiedy pogoda nie pozwalała na wyjazdy i spacery, uczestnicy obozu korzystali z basenu, sali gimnastycznej i siłowni. Wieczorami znakomicie bawili się na dyskotekach.

W programie nie zabrakło akcentów patriotycznych dla uczczenia zbliżającego się Dnia Niepodległości. Poszczególne grupy obozowiczów przyjęły nazwy nawiązujące do polskich tradycji i historii. Na przykład grupa dzieci i młodzieży z Kokszetau nazwała się «Biało-Czerwoni» a ich mottem było hasło: «Bo wszyscy Polacy to jedna Rodzina, starszy czy młodszy, chłopak czy dziewczyna». Grupa z Jasnej Polany, Zielonego Gaju i Czkałowa nosiła miano «Pąki białych róż», a ich hasło nawiązywało do słów znanej piosenki legionowej: «Wróć ucałuj jak za dawnych lat, dam ci za to róży najpiękniejszy kwiat».

Z inicjatywy Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Astanie korytarze i sale wykładowe ozdobione były banerami prezentującymi wystawię «Dzieje hymnu polskiego» i bohaterów walki o Niepodległą.

Ferie jesienne dla dzieci i młodzieży polskiego pochodzenia udało się zorganizować przy wsparciu Związku Polaków w Kazachstanie ze środków budżetowych Departamentu Współpracy z Polonią i Polakami za Granicą Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie jako przedsięwzięcie Wydziału Konsularnego i Polonii w Astanie. Podczas wizytacji ośrodka, Pan Grzegorz Stykowski Konsul RP w Kazachstanie miał możliwość zapoznać się z przebiegiem zajęć dla ponad stu dzieci i młodzieży, uczących się języka i kultury polskiej w wielu szkołach i Stowarzyszeniach Polaków w Kazachstanie. Pogratulował organizatorom i uczniom udanych ferii i poinformował, że WKiP Ambasady RP w Astanie dołoży starań by w przyszłym roku również zorganizo-

wać wypoczynek dla dzieci polskiego pochodzenia w Republice Kazachstanu. Pan Konsul RP wraz z małżonką i pani konsul Monika Łaskarzewska – Łuckiewicz wręczyli wszystkim uczestnikom obozu dyplomy a wyróżniającym się jego przedstawicielom drobne upominki.

Podczas pożegnania przed wyjazdem do domów nie zabrakło wzruszenia i łez. Kilka dni wspólnej zabawy wystarczyło do nawiązania nowych znajomości i sympatii. Taka właśnie integracja dzieci i młodzieży, mieszkańców Kazachstanu polskiego pochodzenia była jednym z najważniejszych celów spotkania podczas jesiennych ferii.

Bardzo dziękujemy Panu Konsulowi RP Grzegorzowi Stykowskiemu i Pani konsul Monice Łaskarzewskiej – Łuckiewicz oraz wszystkim pracownikom Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Astanie za sfinansowanie i współorganizację ferii jesiennych dla naszych podopiecznych.

Stanisław Kamiński, nauczyciel skierowany do pracy dydaktycznej w Kazachstanie przez ORPEG

Полонийная смена в лагере «Сункар»

В ОДНОМ ИЗ КРАСИВЕЙШИХ И ЖИВОПИСНЫХ МЕСТ КАЗАХСТАНА, БЛИЗ ЗОНЫ ОТДЫХА «БУРАБАЙ», НА ТЕРРИТОРИИ ГОСУДАРСТВЕННОГО НАЦИОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКА «КОКШЕТАУ», РАСПОЛОЖЕН ДЕТСКИЙ ОЗДОРОВИТЕЛЬНЫЙ ЛАГЕРЬ «СУНКАР». СРЕДИ УХОДЯЩИХ В НЕБО СОСЕН, КАМЕНИСТЫХ СОПОК И ЧИСТЕЙШЕГО ВОЗДУХА, ПРОВЕЛИ ПЯТЬ ЧУДЕСНЫХ ДНЕЙ 92 РЕБЕНКА ИЗ ПОЛОНИЙНЫХ ОБЩЕСТВ РАЗНЫХ РЕГИОНОВ СТРАНЫ.

Они приехали из Астаны, Павлодара, Щучинска, Кокшетау, сёл Караменды, Малиновка, Зеленый Гай, Ясная Поляна, Чкалово, Зеленый Бор, Первомайка, Камышенка, Зеренда, Большой Изюм. Отдых детей был организован Союзом поляков Казахстана во главе с председателем Катажиной Островской.

В день нашего приезда выпал пушистый, летевший крупными снежинками первый снег. И без того чистый воздух еще больше наполнился озоном, а лапы сосен и елей надели белый наряд невест. Эту красоту не описать, её надо увидеть!

У ворот нас встретили вожатые и приветствуя детей, сразу увлекли за собой. Кстати сказать, все они сертифицированные специалисты, прошедшие курс специального обучения, куда входит, в том числе, и оказание первой медицинской помощи. Отметить роль вожатых надо особо, ведь они не только задали тон отдыху, но и сумели за такой короткий срок сплотить всех детей в единый, дружный коллектив, создать атмосферу толерантности, доброжелательности, способствующую раскрытию их интеллектуального и физического потенциала.

Смена проходила под тематической идеей «Все профессии хороши», за пять дней ребята должны были узнать о разных профессиях и определиться с предпочтениями. Всех приехавших разделили на четыре отряда, для соревновательного духа и проведения различных турниров и игр. Каждый отряд придумал для себя название, девиз и речёвку на тему праздника «День Независимости Польши». Педагоги и воспитатели провели шумную линейку, с фотографиями и добрыми пожеланиями отдыха. Смена была открыта!

Каждый новый день начинался с бодрящей зарядки на свежем воздухе, и далее программа была расписана по минутам. Ежедневно проводились занятия по польскому языку, которые вёл учитель пан Станислав Каминский. Второй день начали с игры, в ходе которой отряды должны были поймать замаскировавшихся террористов (вожатых) и обезвредить их. Дети бегали за переодетыми вожатыми, веселый смех был слышен повсюду. Вечером прошел конкурс «Двигай телом», отряды показали навыки хореографии.

Командное творчество «Мой герб, мой девиз» предполагало, что ребята нарисуют герб и придумают девиз своей жизни. Это настоящий философский конкурс, где совершенно неожиданно, с разных сторон раскрылись детские души. Третий день включал в себя бардовский вечер, занятия в тренажерном и спортивном залах, режиссуру. Часть ребят выехала на экскурсию в Бурабай, чтобы ближе познакомиться с традициями и природой Казахстана.

Четвертый день был особенным, на линейке объявили, что в лагерь приедут гости из Посольства: Консул Республики Польша в Казахстане пан Гжегож Стыковский, Консул консульского отдела Посольства пани Моника Ласкожевска-Лускевич, пани Катажина Стыковска пообщались с ребятами, а в конце встречи провели торжественное награждение каждого именным сертификатом и подарком. Завершением стало совместное фото. Посольство, помимо личного общения с подростками, оказало полную финансовую поддержку лагерной смене.

После обеда отряды выехали на экскурсию в Зеренду на выставку бабочек, где увидели множество их разновидностей и прослушали познавательную лекцию.

Представители СПК и учителя сопровождали детей весь отдых, начиная от поездки из дома и заканчивая интересными занятиями. Мастер-класс по изготовлению символов Польши провела Ирена Паевская,

развлекательные и интеллектуальные игры прошли с ведущей Полиной Лендель, игровую лекцию на природе провел Кароль Михалык. Решение всех организационных вопросов на высочайшем уровне обеспечила председатель Объединения поляков Акмолинской области Наталья Нагачевская.

Кроме развлечений, ребята ежедневно посещали бассейн и спортивные занятия. А вечером, конечно, дискотека. После танцев, перед отбоем вожатые проводили тренинг «Пока горит свеча». Дети собирались вокруг зажженной свечи, в приглушенном свете, тихо, почти шёпотом рассказывали о своих впечатлениях, ставили оценку прошедшему дню, делились планами на будущее. По окончании, вожатый рассказывал мудрую притчу жизни. Умиротворенные все шли смотреть сны, под впечатлением прошедшего дня.

Закрытие смены вожатые провели, представив зажигательный концерт. Их способность быть «большими детьми» позволила за короткий срок сблизиться с молодежью и доверять друг другу. Подобрались не просто профессионалы своего дела, но люди с призванием.

Последний день – самый трогательный, веселый и грустный одновременно. В глазах ребят при расставании были слёзы, скупую мужскую слезу пустили даже мальчишки. Уже в автобусе многие спрашивали: «А когда мы сможем приехать в следующий раз?». Почему же хочется возвращаться в лагерь? Конечно, за эмоциями, воспоминаниями и новыми знакомствами. Лагерь – это особый мир, в этом мире детства всё по-другому, даже если иногда трудно.

После приезда домой родители написали в общую группу благодарность за проведенные каникулы, многие выразили мнение, что таким счастливым после детского лагеря еще не видели своего ребенка. Спасибо лагерю «Сункар» и всем организаторам за насыщенный, живой, позитивный и разнообразный отдых!

Наталья Мартьянова,
редактор Союза поляков Казахстана

Висла

www.festiwalwisla.pl

V Festiwal Filmów Polskich «Wisła» z sukcesem odbył się w Kazachstanie

W KAZACHSTANIE ODBYŁ SIĘ V FESTIWAL FILMÓW POLSKICH «WISŁA». FILMY Z OSTATNICH LAT, KTÓRE PODBIŁY SERCA POLSKIEJ I MIĘDZYNARODOWEJ PUBLICZNOŚCI NA WIELU FESTIWALACH FILMOWYCH, BYŁY WYŚWIETLANE W AŁMATY, KARAGANDZIE I ASTANIE.

Inauguracja festiwalu w Astanie przyciągnęła zarówno kinomanów, jak i przedstawicieli Polonii. Szefowie organizacji polonijnych, uczestnicy corocznego Forum polonijnego organizowanego przez Związek Polaków w Kazachstanie, również postanowili nie przegapić wydarzenia kulturalnego. Na uroczystości nie zabrakło delegacji z Wrocławia, dla której festiwal filmowy był wielką niespodzianką.

Organizatorem «Wisły», która odbywa się co roku w ponad 20 krajach, jest polska fundacja «Wspieram». Oficjalnym partnerem i organizatorem Festiwalu w Astanie jest Stowarzyszenie «Polska Jedność» przy udziale Gabinetu języka polskiego im. Adolfa Januszkiewicza i Publicznej Biblioteki Polonijnej.

Delegacja powiatu Wrocławskiego
Делегация Вроцлавского повята

Gości powitały przewodnicząca Związku Polaków w Kazachstanie Katarzyna Ostrowska, dyrektor Fundacji Wspieram Małgorzata Skulska oraz prezes Stowarzyszenia «Polska Jedność» Anna Dobrowolska. Przy dźwiękach fanfar biało-czerwoną wstążkę przecięli A. Dobrowolska, K. Ostrowska, a także szefowa Ałmatyńskiego Centrum Kultury Polskiej «Więź» Marianna Temraliewa i starosta powiatu wrocławskiego Roman Potocki.

Atrakcją uroczystości był występ grupy wokalnej «Syreny» z Pawłodaru, która wykonała utwór «Remedium», napisany przez legendarnego muzyka Seweryna Krajewskiego, zwanego polskim McCartneyem, wieloletniego lidera polskich Beatlesów, «Czerwone Gitary». Piosenka, której refren zaczyna się od słów «Wsiąść do pociągu...», symbolicznie pokrywała się z tytułami dwóch pierwszych filmów «Piosenki o miłości» i «Pociąg».

Publiczność oklaskiwała zarówno wykonawców, jak i zespół wolontariuszy, których praca została doceniona listami uznania. W tym roku nad projektem pracował Rinat Dussumov, stały szef komitetu organizacyjnego w Astanie, a przy realizacji pomagali nauczyciele języka polskiego Krystian Furmanowicz i Justyna Całczyńska, aktywiści «Polskiej Jedności» Swietłana Kostiukowa, Denis Ampiłogow, Marat Sajtkużyn, Swietłana Wiazowska, Oleg Dudiewicz, Tatiana Rajt, Żandos Tutiejew, Inna Konowałowa, Dmitrij Konowałow, Danil Dudiewicz, Władysław Tabatczenkow, Ewa Klauż, Julija Adamowicz, Ilona Safarowa, Jegor Konowałow, Dominika Krisiuk, Walerika Skricka i najmłodszy wolontariusz, 8-letni Józef Wiazowski.

Oprócz filmów fabularnych i krótkometrażowych w programie «Wisły» w Astanie znalazły się wykłady tematyczne w Gabinecie Januszkiewicza oraz wystawa fotografii z okazji 100-lecia polskiego reżysera Jerzego Kawalerowicza.

«Festiwal «Wisła» pozwolił widzom nie tylko odkryć polskie kino, ale także lepiej poznać samą Polskę i Polaków. Przecież to właśnie poprzez kino ujawnia się bogaty krajobraz tego kraju i jego mieszkańcy. Jak w kalejdoskopie przeplatają się w filmach uczucia śmieszne i smutne, fascynujące i przerażające, momenty mistyczne i historyczne, sarkastyczne i pozbawione ironii, czasem przesiąknięte sukcesem, czasem boleśnie pokonujące historię. Wszystkie filmy w tegorocznym programie zdobyły już nagrody na międzynarodowych festiwalach. Są to zarówno filmy autorskie, jak i mainstreamowe» – wyjaśnił Rinat Dussumov, przedstawiciel komitetu organizacyjnego Festiwalu, wiceprezes Stowarzyszenia «Polska Jedność».

Trzydniowy maraton filmowy obejmował bloki filmów krótkometrażowych studentów Szkoły Filmowej w Łodzi i Szkoły Filmowej Krzysztofa Kieślowskiego w Katowicach, dramat romantyczny «Piosenki o miłości» (reż. Tomasz Habowski, 2021), dramat psychologiczny «Pociąg» (reż. Jerzy Kawalerowicz, 1959), komedia «Teściowie» (reż. Jakub Michalczuk, 2021), film dramatyczny «Żeby nie było śladów» (reż. Jan P. Matuszyński, 2021), film dokumentalny «Film balkonowy» (reż. Paweł Łoziński, 2021), film dramatyczny «Inni ludzie» (reż. Aleksandra Terpińska, 2021).

Tekst: Dawid Tatarski
Zdjęcia: Marat Sajtkużyn

Висла

www.festiwalwisla.pl

Фестиваль польских фильмов «Висла» прошел в Казахстане

В КАЗАХСТАНЕ ПРОШЕЛ ПЯТЫЙ ФЕСТИВАЛЬ ПОЛЬСКИХ ФИЛЬМОВ «ВИСЛА». ВНИМАНИЮ ЗРИТЕЛЕЙ В АЛМАТЫ, КАРАГАНДЕ И АСТАНЕ БЫЛИ ПРЕДСТАВЛЕНЫ ЛЕНТЫ ПОСЛЕДНИХ ЛЕТ, ЗАВОЕВАВШИЕ СЕРДЦА ПОЛЬСКОЙ И МЕЖДУНАРОДНОЙ АУДИТОРИИ НА МНОГИХ КИНОФЕСТИВАЛЯХ.

Торжественное открытие фестиваля в Астане собрало как киноманов, так и представителей полонии. Съехавшиеся в столицу руководители полонийных организаций – участники ежегодного Полонийного форума, проводимого Союзом поляков в Казахстане – также решили не пропускать это важное культурное событие. Впрочем, как и делегация из польского Вроцлава, для которой кинофестиваль оказался большим сюрпризом.

Организатором «Вислы», который проходит ежегодно более чем в 20 странах, является польский фонд «Wspieram», официальном партнером и организатором фестиваля в Астане выступило общественное объединение «Polska Jedność» при участии Кабинета польского языка им. Адольфа Янушкевича и Общественной полонийной библиотеки.

Гостей церемонии открытия приветствовали глава Союза поляков в Казахстане Катажина Островская, директор фонда «Wspieram» Малгожата Скульска, президент ОО «Polska Jedność» Анна Добровольская. Под фанфары бело-красную ленту разрезали Анна Добровольская, Катажина Островская, а также руководитель Алматинского центра польской культуры «Więź» Марианна Темралиева и староста Вроцлавского повята Роман Потоцкий.

Кульминацией церемонии стало выступление вокальной группы «Syreny» из Павлодара, исполнившей песню Remedium, написанную легендарным музыкантом Северином Краевским, которого называли польским Маккартни, долгое время бывшего лидером польских битлов – группы Czerwone Gitary. Композиция, чей припев начинается со слов «Wsiąść do pociągu…», символично совпала с названиями двух первых фильмов: «Песни о любви» и «Поезд / Загадочный пассажир».

Аплодисментами зрители наградили и артисток, и команду волонтеров, чей труд был отмечен благодарственными письмами. Над проектом в этом году работал бессменный руководитель оргкомитета фестиваля в Астане Ринат Дусумов, а помогали в реализации учителя польского языка Крыстиан Фурманович и Юстына Цалчыньска, активисты ОО «Polska Jedność» Светлана Костюкова, Денис Ампилогов, Марат Сайткужин, Светлана Вязовская, Олег Дудевич, Татьяна Райт, Жандос Тутеев, Инна и Дмитрий Коноваловы, Данил Дудевич, Владислав Табатченков, Ева Клауж, Юлия Адамович, Илона Сафарова, Егор Коновалов, Доминика Крищук, Валерика Скрицкая и самый юный волонтер – 8-летний Юзеф Вязовский.

В программу «Вислы» в столице, помимо полнометражных картин и короткого метра, вошли тематические лекции в Кабинете Янушкевича и фотовыставка к 100-летию польского режиссера Ежи Кавалеровича.

«Фестиваль «Висла» позволил зрителю не только открыть для себя польский кинематограф, но и ближе познакомиться с самой Польшей и с поляками. Ведь именно с помощью кино проявляется богатый ландшафт страны и ее жителей. Как в калейдоскопе, в фильмах переплетаются смешные и грустные чувства, увлекательные и ужасающие, мистические и исторические моменты, саркастические и лишенные иронии, иногда пропитанные успехом, иногда болезненным поражением истории. Все фильмы программы этого года уже успели получить призы на международных фестивалях. Это и авторское кино, и картины, относящиеся к мейнстриму», – пояснил директор оргкомитета фестиваля, вице-президент ОО «Polska Jedność» Ринат Дусумов.

В трехдневный киномарафон вошли блоки короткометражных фильмов студентов Киношколы в Лодзи и Киношколы им. Кшиштофа Кесьлёвского в Катовице, романтическая драма «Песни о любви» (реж. Томаш Хабовски, 2021), психологическая драма «Загадочный пассажир» (реж. Ежи Кавалерович, 1959), комедия «Сваты» (реж. Якуб Михальчук, 2021), драма «Не оставляй следов» (реж. Ян П. Матушинский, 2021), документальный фильм «Кино с балкона» (реж. Павел Лозиньски, 2021), драма «Другие люди» (реж. Александра Терпиньска, 2021).

Давид Татарский
Фото Марата Сайткужина

Koncerty z okazji Święta Niepodległości Polski w Ałmatach i Biszkeku

5 LISTOPADA W FILHARMONII PAŃSTWOWEJ IM. ŻAMBYŁA Z INICJATYWY KONSULATU GENERALNEGO RP W AŁMATY ODBYŁ SIĘ KONCERT POŚWIĘCONY 104. ROCZNICY ODZYSKANIA PRZEZ POLSKĘ NIEPODLEGŁOŚCI.

Po koncercie w Biszkeku
После концерта в Бишкеке

Po przemówieniu Konsula Generalnego, pana prof. Józefa Tymanowskiego, który podkreślił znaczenie dążeń niepodległościowych w dziejach narodu polskiego oraz rangę wydarzenia z 11 listopada 1918 roku, scenę Sali Kameralnej ałmatyńskiej filharmonii objął tego dnia we władanie zespół ROKduo: Marcin Król i Lucjan Szaliński-Bałwas oraz ich skrzypce.

Koncert rozpoczął jeden z najbardziej znanych polskich polonezów – melancholijne i patetyczne «Pożegnanie Ojczyzny» Michała Kleofasa Ogińskiego. Jako ostatni utwór zabrzmiała jedna z najważniejszych i najpiękniejszych polskich kompozycji hymnicznych – «Rota» Feliksa Nowowiejskiego. Ponadto w wykonaniu duetu usłyszeliśmy dzieła współczesnych autorów polskich oraz jeden utwór ukraińskiego kompozytora.

Salę koncertową w sobotni wieczór wypełnili po brzegi przedstawiciele Polonii, w tym licznie przybyła młodzież szkolna, oraz zaproszeni goście. Artyści zachwycili ałmatyńską publiczność, dostarczając jej wielu niezapomnianych wrażeń estetycznych. Każdy utwór, wykonywany z niezwykłą precyzją i lekkością, spotykał się z gorącym przyjęciem. Przybyli na koncert mogli usłyszeć, podczas jego trwania, nie tylko profesjonalnie wykonywane utwory polskich kompozytorów, ale także poprzedzające je fachowe komentarze, wygłaszane przez jednego z muzyków. Muzyczne wydarzenie z 5 listopada z pewnością na długo zapadnie w pamięć i serca ałmatyńskiej Polonii oraz wszystkich uczestniczących w nim melomanów.

Równie entuzjastycznie, burzliwymi brawami, zakończył się występ duetu w Biszkeku 6 listopada. Tego dnia w Kirgiskim Konserwatorium Narodowym im. K. Mołdobasanowa, z inicjatywy Polskiego Stowarzyszenia Kulturalno-Oświatowego «Odrodzenie» i pod patronatem Konsulatu Generalnego RP w Ałmaty, odbył się koncert polskiej i kirgiskiej muzyki poświęcony między innymi 104. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości. Muzycy Radomskiej Orkiestry Kameralnej wystąpili w drugiej części koncertu, dając, podobnie jak w Ałmatach, pokaz swoich niesamowitych umiejętności muzycznych. A choć licznie zgromadzona publiczność zachwycała się występami wszystkich uczestniczących w nim artystów, na kirgiskiej scenie tego wieczoru niepodzielnie królowały utwory wykonywane przez skrzypków z Polski.

«Dawno nie było u nas tak niesamowitego koncertu», «Co za wspaniali artyści, cudowni», «To nie muzycy, to prawdziwi wirtuozi», «To było zachwycające, piękna, wzruszająca muzyka, i po prostu piękni ludzie» – takie komentarze można było usłyszeć tuż po występie artystów. I tak oto, 6 listopada, krótkie, lecz jakże artystycznie intensywne, azjatyckie tournée zespołu ROKduo dobiegło końca. 8 listopada żegnaliśmy się z naszymi niezwykłymi gośćmi na ałmatyńskim lotnisku, gorąco zapraszając ich do kolejnych odwiedzin. Panowie, nie kryjąc zadowolenia z odbytych koncertów oraz zachwyceni Ałmatami i jego mieszkańcami, nie wykluczają swojej ponownej wizyty w Kazachstanie.

Lucyna Ejma,
Piotr Boroń

Концерты в честь Дня Независимости Польши в Алматы и Бишкеке

5 НОЯБРЯ В АЛМАТИНСКОЙ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ФИЛАРМОНИИ ИМ. ЖАМБЫЛА ПО ИНИЦИАТИВЕ ГЕНЕРАЛЬНОГО КОНСУЛЬСТВА РЕСПУБЛИКИ ПОЛЬША В АЛМАТЫ СОСТОЯЛСЯ КОНЦЕРТ, ПОСВЯЩЁННЫЙ 104-Й ГОДОВЩИНЕ ВОССТАНОВЛЕНИЯ НЕЗАВИСИМОСТИ ПОЛЬШИ.

После выступления Генерального консула РП, проф. Юзефа Тымановского, подчеркнувшего значение стремления к независимости в истории польского народа и значение события 11 ноября 1918 года, сцену камерного зала филармонии занял ансамбль «ROKduo»: Марчин Круль и Люциан Шалиньски-Балвас, а также их скрипки. Концерт начался с одного из самых известных польских полонезов – меланхоличного и патетического «Прощания с Отчизной» Михала Клеофаса Огинского. Последним произведением прозвучала одна из самых важных и красивых композиций польских гимнов – «Рота» Феликса Нововейского.

Кроме этого, дуэт исполнил произведения современных польских авторов и одно произведение украинского композитора. В субботу вечером концертный зал был до отказа заполнен представителями Полонии, в том числе многочисленной школьной молодёжью, и приглашенными гостями. Артисты порадовали алматинскую публику, подарив массу незабываемых эстетических впечатлений. Каждое произведение, выполненное с поразительной точностью и легкостью, горячо встречалось публикой.

Во время концерта можно было услышать не только виртуозно исполненные произведения польских композиторов, но и предшествовавшие им профессиональные комментарии одного из музыкантов. Это музыкальное событие, наверняка, надолго останется в памяти и сердцах алматинской Полонии и всех участвовавших в нём меломанов.

Не менее восторженными и бурными аплодисментами завершилось выступление дуэта в Бишкеке 6 ноября. В этот день в Кыргызской национальной консерватории им. Калыя Молдобасанова, по инициативе Польского культурно-просветительского общества «Возрождение» и под патронатом Генерального консульства Республики Польша в Алматы состоялся концерт польской и кыргызской музыки, посвящённый 104-й годовщине возвращения независимости Польши. Музыканты Радомского камерного оркестра выступили во втором отделении концерта, показав, как и в Алматы, свое потрясающее музыкальное мастерство.

И хотя многочисленная публика была в восторге от выступления всех артистов-участников, на кыргызской сцене в этот вечер безраздельно царили произведения в исполнении скрипачей из Польши. «У нас давно не было такого потрясающего концерта», «Какие замечательные, прекрасные артисты», «Они не музыканты, они настоящие виртуозы», «Это была восхитительная, красивая, трогательная музыка и просто прекрасные люди», – такие комментарии можно было услышать сразу после выступления.

Итак, 6 ноября завершился короткий, но творчески насыщенный азиатский тур «ROKduo». 8 ноября мы прощались с нашими необыкновенными гостями в алматинском аэропорту, горячо приглашая их на следующий визит. Ребята, не скрывая своего удовольствия от проведенных концертов и восторга от Алматы и его жителей, не исключают свой следующий визит в Казахстан.

Люцына Эйма,
Пётр Боронь

Творчество в цветах польского флага

«Творчество заразительно. Передай другому».

А. Эйнштейн.

31 ОКТЯБРЯ В АСТАНЕ, В ДЕТСКОЙ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ШКОЛЕ «КЛУБ ЮНЕСКО», СОСТОЯЛСЯ ДОЛГОЖДАННЫЙ МАСТЕР-КЛАСС, ОРГАНИЗОВАННЫЙ ОБЩЕСТВЕННЫМ ОБЪЕДИНЕНИЕМ «ORSZAK POLONIJNY». МЕРОПРИЯТИЕ БЫЛО ПОСВЯЩЕНО 104-Й ГОДОВЩИНЕ НЕЗАВИСИМОСТИ ПОЛЬШИ. ПРИГЛАШЕНИЕ ОРГАНИЗАТОРОВ ПРИНЯЛИ 30 ТАЛАНТЛИВЫХ УЧАСТНИКОВ РАЗНЫХ ВОЗРАСТОВ.

На торжественном открытии мастер-класса присутствовали гости из Польши, большие друзья Союза поляков Казахстана Станислав Луневский, князь Фальковский и Рышард Ивашкевич, а также председатель СПК Катажина Островска и заместитель председателя ОО «Polska Jedność» Ринат Дусумов.

Зампредседателя ОО «Orszak Polonijny» Ирена Паевская погрузила слушателей в небольшой экскурс по истории, рассказала о главных символах Республики Польша, о сочетании национальных польских цветов: белого и красного. На информационных таблицах были показаны иллюстрации польского культурного наследия.

Вдохновлённые и впечатлённые предстоящим мастер-классом дети были поделены на 3 группы, которые возглавляли мастера своего дела Райса Бадриденова, Ольга Климова и Алина Ронковская. В аудиториях шелестела цветная бумага, которую нарезали полосами, скручивался картон, кисти плавными линиями изображали рисунок, карандаши меняли свое местоположение в коробках, белые листы покрывались изображениями. Клей для бумаги соединял детали, превращая их в изумительные композиции. Творчеством наполнялась атмосфера помещения!

Интересно было наблюдать за тем, как ребята дружно работали, делились впечатлениями и помогали друг другу! Время пролетело стремительно. Рабочее пространство было наполнено творческим беспорядком, и на каждом из столов появилась в итоге красивая работа, выполненная своими руками. Разноцветные бумажные куклы в юбках, портреты девушек в объёмных красно-белых цветах в венках с лентами в косах, мелькали перед нашими глазами. Участники гордо держали свои работы!

Директор школы Гульзия Жагипаровна вместе с организаторами вручили каждому участнику диплом, не обошлось и без сладкого подарка. Выслушав напутственные слова и пожелания дальнейших успехов, с удовольствием сделали общее фото!

Полонийный День спорта под знаком ринго

22 ОКТЯБРЯ ПО ИНИЦИАТИВЕ ЦЕНТРА ПОЛЬСКОЙ КУЛЬТУРЫ «ВЕНЗЬ» ПРИ ФИНАНСОВОЙ ПОДДЕРЖКЕ АССОЦИАЦИИ «WSPÓLNOTA POLSKA» И ПОД ПАТРОНАТОМ ГЕНЕРАЛЬНОГО КОНСУЛЬСТВА ПОЛЬШИ В АЛМАТЫ В ГОРОДЕ КУНАЕВ ПРОШЁЛ ПОЛОНИЙНЫЙ ДЕНЬ СПОРТА.

Этого праздника спортивных эмоций на свежем воздухе пришлось ждать два года – в последний раз он состоялся 20 октября 2020 года. От предыдущего День спорта в этом году отличался сценарием и составом участников. На этот раз местом игр и развлечений стала спортивная база Парафиального детского дома, куратор которого, ксендз Артур Зарась выступил в роли хозяина мероприятия.

Среди любителей спортивного соперничества в солнечную субботу октября доминировала молодёжь: учащиеся польских классов и их друзья из Алматинской области и столицы. Именно они в составе 4 команд (Алматы, Жанашар, Кунаев и Астана) соревновались в турнире по ринго. Идея проведения соревнований по ринго принадлежит Люцине Эйме и Петру Боронь, учителям из Польши, командированным по линии ORPEG, для которых эта нетрадиционная спортивная дисциплина является неотъемлемой частью работы с детьми и молодёжью.

Победителем турнира стала команда из Астаны, поддерживаемая руководителем группы, преподавателем польского языка Агнешкой Ермолович. Много эмоций у болельщиков вызвала самая юная команда из Жанашара, самоотверженно и результативно сражавшаяся со своими соперниками, которые были и старше и выше их. После молодёжного турнира в соревновании приняли участие взрослые, в том числе пан Пшемыслав Шиманьский, который с октября работает в качестве консула в Генеральном консульстве РП.

Матч поколений завершился триумфом учеников пани Агнешки, которые, как оказалось, не только знают и любят ринго, но и умеют хорошо взаимодействовать в спортивной команде. Победителей и участников турнира ждали призы и дипломы. А для всех присутствующих в этот день в Кунаеве был костёр и вкусный пикник, в приготовлении которого помогали подопечные ксендза Артура из детского дома, за что им сердечное спасибо!

Люцина Эйма,
Пётр Боронь

Sejm poparł zwiększenie wydatków na repatriację o 15 mln zł

NA POWRÓT DO POLSKI CZEKA PONAD 7700 OSÓB. W PAŹDZIERNIKU SEJM JEDNOGŁOŚNIE UCHWALIŁ NOWELIZACJĘ USTAWY ZWIĘKSZAJĄCĄ O 15 MLN ZŁ LIMIT WYDATKÓW NA REPATRIACJĘ W 2022 ROKU.

Za zaproponowaną przez sejmową Komisję Łączności z Polakami za Granicą nowelizacją ustawy o repatriacji z 2017 r. głosowało 444 posłanek i posłów, nikt nie był przeciw ani się nie wstrzymał.

W rezultacie nowelizacji wydatki repatriacyjne na lata 2017-26 mają wynieść 489 mln zł, w tym w roku bieżącym 60,7 mln zł. Dodatkowe środki mają, według wnioskodawców, służyć zapewnieniu warunków do osiedlenia się w Polsce większej liczbie czekających na repatriację.

Dzięki podniesieniu limitu wydatków miejsca w ośrodkach adaptacyjnych dla repatriantów będzie można przyznać większej liczbie i w krótszym terminie.

«Ta ścieżka repatriacji cieszy się dużym zainteresowaniem wśród osób nieposiadających warunków do osiedlenia się w Polsce. Proponowana zmiana pozwoli także na zapewnienie płynności wypłat świadczeń przysługujących repatriantom już przybyłym do Polski« – przekonywali wnioskodawcy. Według przytoczonych w uzasadnieniu informacji resortu spraw wewnętrznych na stworzenie takich warunków czeka ponad 7700 osób.

Zadania zapisane w ustawie mają być finansowane ze środków budżetowych ujętych w rezerwie celowej przeznaczonej na pomoc dla repatriantów będącej w dyspozycji MSWiA.

Podczas debaty sejmowej poseł Robert Tyszkiewicz (KO) podkreślił, że Komisja Łączności z Polakami za Granicą wniosła projekt nowelizacji mając na względzie potrzebę przyspieszenia repatriacji osób utożsamiających się z Polską oraz jej tradycją i kulturą.

«Jest oczywistym naszym wspólnym obowiązkiem, aby wywiązać się z powinności wobec naszych rodaków i ich potomków, szczególnie tych żyjących w Kazachstanie i na dalekim wschodzie Rosji. Zwiększenie liczby repatriantów, o czym też warto przypominać, pozytywnie wpływa na sytuacje demograficzną w naszym kraju» – mówił.

Podkreślił, że w związku z dużą liczbą «naszych rodaków oczekujących na umożliwienie im przyjazdu do Polski w ramach repatriacji, koniecznym jest zwiększenie środków przeznaczonych na ten cel». Tyszkiewicz zaznaczył, że według MSWiA «szacunkowa liczba deklarujących chęć repatriacji wynosi obecnie 7,5 tys. osób, natomiast roczny budżet resortu przeznaczony na ten cel pozwala na zorganizowanie przyjazdu tylko ok. 600 osobom».

Wiceszef MSWiA Bartosz Grodecki odpowiadając na pytania posłów zaznaczył wówczas, że repatriacja jest procesem bardzo złożonym, który «nie wygląda tak, że mamy pewną pulę miejsc w ośrodkach adaptacyjnych (...) i ta liczba miejsc w danym roku budżetowym wypełnia się w 100 proc. «Zwrócił uwagę, że decyzja o złożeniu wniosku o repatriację jest decyzją życiową. «To jest pozostawienie swojego dotychczasowego życia, domu, pracy, znajomych na rzecz otwarcia nowego rozdziału» - powiedział. «To nie jest tak, że tam jest 7,5 tys. osób napierających na konsulat w Astanie, które tylko czekają na to, aż dostaną pozytywną decyzję. Tak to niestety nie wygląda» – dodał.

Wcześniej wiceszef MSWiA informował, że w zeszłym roku - gdy roczny limit na repatriację wynosił niecałe 47 mln zł – do Polski przyjechało 712 repatriantów. Według wiceszefa MSWiA przy limicie wynoszącym 60 mln złotych do Polski mogłoby przybyć w tym roku ok. 890 osób.

Repatriacja oznacza powrót do ojczyzny osób polskiego pochodzenia i jest jednym ze sposób nabycia przez nie polskiego obywatelstwa. Ustawa o repatriacji umożliwia powrót do kraju rodaków głównie z terenów azjatyckiej części byłego ZSRR, którzy wskutek zesłań, deportacji i innych prześladowań nie mogli osiedlić się w Polsce, a także ich potomków. (PAP)

Fot. Kancelaria Sejmu/Rafał Zambrzycki

Сейм увеличил финансирование репатриации на 15 млн злотых

В ОЧЕРЕДИ НА ВОЗВРАЩЕНИЕ В ПОЛЬШУ СТОЯТ БОЛЕЕ 7700 ЧЕЛОВЕК. В НАЧАЛЕ ОКТЯБРЯ СЕЙМ РЕСПУБЛИКИ ПОЛЬША ЕДИНОГЛАСНО ПРИНЯЛ ПОПРАВКУ К ЗАКОНУ, УВЕЛИЧИВ НА 15 МИЛЛИОНОВ ЗЛОТЫХ ЛИМИТ РАСХОДОВ НА РЕПАТРИАЦИЮ В 2022 ГОДУ.

За предложенную сеймовой Комиссией по связям с поляками за границей поправку к закону о репатриации от 2017 года проголосовали 444 депутата, против и воздержавшихся не было.

В результате принятия поправки расходы на репатриацию на 2017-26 годы, как ожидается, составят 489 миллионов злотых, в том числе в текущем году – 60,7 миллионов злотых. Выделение дополнительных средств позволит создать условия для обеспечения условий для поселения в Польше большему количеству людей, ожидающих репатриации. В частности, можно будет предоставить большее количество мест в адаптационных центрах для репатриантов.

«Такой путь репатриации пользуется большим спросом среди людей, не имеющих условий для самостоятельного переезда в Польшу. Поправка также позволит продолжить выплату пособий, на которые имеют право репатрианты, уже прибывшие в Польшу», – заявили инициаторы поправки. По данным Министерства внутренних дел и администрации, возможности переезда в Польшу ожидают сегодня более 7700 человек.

Во время парламентских дебатов депутат от Гражданской платформы (КО) Роберт Тышкевич подчеркнул, что Комиссия по связи с поляками за границей внесла на рассмотрение проект поправки, имея в виду необходимость ускорения репатриации людей, отождествляющих себя с Польшей, её традициями и культурой.

«Очевидно, что наша общая обязанность – исполнить свой долг перед нашими соотечественниками и их потомками, особенно теми, кто живет в Казахстане и на Дальнем Востоке России. Кроме того, не следует забывать, что увеличение числа репатриантов положительно влияет на демографическую ситуацию в нашей стране», – сказал он. И подчеркнул, что в связи с большим количеством «наших соотечественников, ожидающих возможность приезда в Польшу в рамках репатриации, необходимо увеличить средства, выделенные на эти цели». Тышкевич отметил, что по данным МВД, «число заявивших о желании репатриироваться сейчас составляет 7,5 тысяч человек, в то время как годовой бюджет ведомства, выделенный на эти цели, позволяет организовать прибытие только около 600 человек в год».

Замглавы МВД Бартош Городецкий, отвечая на вопросы депутатов, отметил, что репатриация – это очень сложный процесс, «у нас есть определенное количество мест в центрах адаптации, и это количество мест в данном финансовом году заполняется на 100 процентов». Он отметил, что решение подать заявку на репатриацию является непростым решением. «Это означает оставить свою прежнюю жизнь, дом, работу, друзей и начать новую главу своей жизни», – сказал он.

В Польшу в прошлом году, когда бюджетные расходы на репатриацию составляли менее 47 миллионов злотых, приехали 712 репатриантов. По данным МВД, при лимите в 60 миллионов злотых, в 2022 году сможет прибыть около 890 человек.

Репатриация означает возвращение на родину людей польского происхождения и является одним из самых быстрых способов обретения ими польского гражданства. Закон о репатриации позволяет возвращаться в страну соотечественникам, в основном, из азиатской части бывшего СССР, которые в результате ссылки, депортаций и иных репрессий не могли поселиться в Польше ранее, а также их потомков.

Источник: Польское агентство печати PAP
Фото: канцелярия Сейма / Rafał Zambrzycki

Czteroosobowa rodzina z Kazachstanu dotarła do Gostynia. Miasto ich urzekło

CZTEROOSOBOWA RODZINA Z REPUBLIKI KAZACHSTANU OD MIESIĄCA MIESZKA W GOSTYNIU. MUSIELI POKONAĆ TYSIĄCE KILOMETRÓW, BY PRZYJECHAĆ DO MIASTA, KTÓRE WCZEŚNIEJ «ZWIEDZALI» WIRTUALNIE, PRZEGLĄDAJĄC ZDJĘCIA W INTERNECIE. – W LINII PROSTEJ DZIELI NAS 4 TYSIĄCE KILOMETRÓW – MÓWI OLGA FEDOROVA

Od dawna myśleli o zamieszkaniu w Polsce

Olga Fedorova i Vassiliy Fedorov oraz ich dwie córki Nadezhda i Vladlena od dawna myśleli o zamieszkaniu w Polsce, ale dopiero kilka lat temu zapadła ostateczna decyzja. Do jej podjęcia trochę zmotywowała ich kuzynka pani Olgi (razem mieszkały w miejscowości Nowoselskoje), która od 3 lat wraz z rodziną żyje w Środzie Wielkopolskiej. Zaaklimatyzowała się w nowej ojczyźnie, co stało się dodatkowym impulsem do działania dla «naszych» repatriantów. Olga Fedorova i Vassiliy Fedorov czują się Polakami, ponieważ mają polskie korzenie – ich dziadkowie pochodzili z naszego kraju.

– Nie miałam okazji porozmawiać z dziadkami, nie mieliśmy możliwości wysłuchać opowieści o Polsce, ponieważ kiedy zmarli, ja – ich wnuczka – byłam jeszcze małą dziewczynką – opowiada pani Olga.

Babcia Vassilija Fedorova ma 90 lat, mieszka w Kazachstanie, ale kiedy rodzina została wysiedlona z Polski, była na tyle małym dzieckiem, że nie zapamiętała życia w naszym kraju.

Pewne polskie tradycje, zarówno w rodzinie Olgi, jak i Vassilija, były kultywowane. Oboje rodzice, a także ich córki są praktykującymi katolikami. Obchodzili święta Bożego Narodzenia zgodnie z polskimi zwyczajami – przygotowywali kolację wigilijną, ubierali choinkę, uczestniczyli w pasterce. Podobnie było z Wielkanocą. W kuchni też pojawiały się akcenty polskie.

– Lubimy i przygotowujemy pierogi, gołąbki z mięsa mielonego i kapusty. Przepisy były przekazywane z pokolenia na pokolenie. Gotuję tak, jak gotowały nasze babcie i mamy – mówi Olga Fedorova.

Wśród potraw bożonarodzeniowych w rodzinie repatriantów z Kazachstanu nie zabrakło też innego dania popularnego na polskich stołach – chodzi o kutię.

Repatrianci sami odezwali się do Urzędu Miejskiego w Gostyniu

Olga i Vassiliy Fedorov w marcu 2021 r. odezwali się do gostyńskiego urzędu miejskiego z informacją, że chcieliby osiedlić się na stałe w Polsce. Mailem napisali wniosek z prośbą o zapewnienie zakwaterowania w Gostyniu oraz udzielenia wsparcia socjalnego i wszelkiej pomocy, chociażby w znalezieniu zatrudnienia. Twierdzą, że od pewnego czasu czytali o Gostyniu internetowe informacje, oglądali zdjęcia. Miasto wydało im się atrakcyjne. Tym bardziej, że trzy lata temu do Polski przeprowadziła się kuzynka pani Olgi. Tęskniły do siebie. Wymieniały się informacjami o naszym kraju.

– Tutaj przynajmniej nie jest tak zimno – mówi pani Olga, przypominając, że zimą temperatura powietrza w Republice Kazachstanu spada nawet do 40 st. C poniżej zera.

Wniosek czteroosobowej rodziny zza wschodniej granicy został przedstawiony Radzie Miejskiej w Gostyniu. W maju 2021 roku radni podjęli uchwałę intencyjną, wyrażając zgodę na osiedlenie się w gminie Gostyń, w ramach repatriacji, mieszkańców republiki Kazachstanu polskiego pochodzenia. Tym samym samorząd zobowiązał się do zapewnienia rodzinie lokalu mieszkalnego i pomocy w znalezieniu pracy, wsparcia z zakresu pomocy rzeczowej związanej z remontem oraz wyposażeniem mieszkania, a także wsparcia socjalnego w ramach świadczeń z zakresu pomocy społecznej.

Za kontakt z repatriantami była odpowiedzialna Katarzyna Bartlewicz, inspektor ds. społecznych i współpracy z organizacjami pozarządowymi w gostyńskim magistracie, która dziś jest swego rodzaju opiekunem rodziny. Samorząd gostyńskiej gminy wiedział, kto przybędzie do Gostynia. Cały czas utrzymywano kontakt z rodziną z Kazachstanu, w różny sposób – były to wia-

domości mailowe, a także zdjęcia, wysyłane przez czat WhatsApp. Ustalano szczegóły przylotu i przyjazdu do Gostynia. Urzędnicy byli w stałym kontakcie z Olgą i Vassilijem od momentu, kiedy zapadła decyzja o zaproszeniu i wiadomo było, że mogą przyjechać wraz z dziećmi.

Repatrianci z Kazachstanu zostawili w rodzinnej miejscowości Nowoselskoje całe swoje dotychczasowe życie. Do walizek spakowali tylko najpotrzebniejsze rzeczy i dokumenty. Zabrali też psa. Olga i Vassiliy Fedorov musieli rozstać się rodzicami. Było wzruszające pożegnanie, teraz bardzo do siebie tęsknią. U Nadii podczas rozmowy o dziadkach w oczach do dziś pojawiają się łzy. Ale decyzja jest nieodwołalna. By zmniejszyć smutek, codziennie rozmawiają z najbliższymi przez telefon. Olga i Vassiliy zamierzają sprowadzić rodziców do Polski.

Katarzyna Bartlewicz, po tym jak repatrianci zamieszkali w Gostyniu, jest dla nich wciąż osobą wspierającą i – jak sama mówi – ta rola stanowi dla niej duże wyzwanie. Robi wszystko, by repatrianci zza wschodniej granicy poczuli się w Gostyniu, jak w domu. Ma przy tym mnóstwo pracy. Chodzi nie tylko o znalezienie pracy, ale też o załatwianie wszelkich formalności i porady, wskazanie miejsc, do których repatrianci mogą się udać. Najważniejszym dokumentem, o który aktualnie rodzina z Kazachstanu będzie się ubiegać, jest potwierdzenie obywatelstwa polskiego (po przekroczeniu granicy są już Polakami), by mogli otrzymać dokumenty tożsamości.

Dlaczego repatrianci pojawili się w Gostyniu dopiero po kilkunastu miesiącach od podjęcia uchwały intencyjnej? Jak nas poinformowano, gmina starała się o pieniądze z Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu na przygotownie mieszkania komunalnego dla repatriantów. Dopiero w 2022 r. otrzymała blisko 250 tys. zł na ten cel (remont mieszkania komunalnego o pow. 90 m kw. kosztował około 200 tys. zł). Kosztorys zadania w ciągu roku się zmienił. Remont dobiega końca, ale nie wiadomo czy samorząd będzie musiał dopłacać do inwestycji z własnego budżetu.

Plany rodziny na przyszłość

Vassilij, mieszkając w niewielkiej miejscowości Nowoselskoje, pracował w szkole, jako nauczyciel wychowania fizycznego, Olga sprzątała w biurach. To doświadczenie zawodowe jednak niewiele znaczy po przeprowadzce do Polski.

Najstarsza córka Nadia ma 19 lat, zdała maturę, może studiować. Ale twierdzi, że przez najbliższy rok chciałaby pracować, a później pomyśli o dalszej edukacji. Interesuje ją informatyka, programowanie. Chciałaby też rozwijać swoje zainteresowania, a bardzo lubi tańczyć. To jej hobby, któremu poświęcała czas również kiedy mieszkała w Kazachstanie. Vassily z kolei dobrze gra w szachy, siatkówkę i lubi wędkować. Najmłodsza z rodziny – Vladlena poszła w ślady ojca – już uczęszcza na treningi siatkówki

Z całej rodziny to nastoletnie dziewczyny najlepiej rozumieją i mówią w języku polskim.

– *Od dwóch lat uczymy się online języka polskiego, z nauczycielem z Warszawy. Rodzice byli zajęci pracą, więc nie mieli czasu na regularne lekcje. Moja młodsza siostra od dwóch tygodni chodzi do szkoły, do siódmej klasy w «Jedynce» i przebywanie z rówieśnikami z Polski bardzo jej pomaga w poznawaniu języka polskiego* – stwierdza Nadia.

Mieszkanie dla czteroosobowej rodziny będzie gotowe w grudniu, obecnie Olga i Vassiliy Fedorov z córkami oraz psem mieszkają w lokalu zastępczym. Gmina zdecydowała tak, ponieważ pani Olga jest w ciąży. 15 września to był ostatni dzwonek, kiedy mogła wsiąść do samolotu, po tym terminie lekarz zabronił podróżować.

Czteroosobowa rodzina z Republiki Kazachstanu drogę 4 tysięcy kilometrów do Polski pokonała w ciągu kilkanastu godzin. Sam przelot trwał 7 godzin. Olga i Vassiliy Fedorovy i ich dzieci są bardzo zadowoleni z pobytu w Gostyniu. Twierdzą, że miasto okazało się zdecydowanie ładniejsze «na żywo», niż w internecie.

– *Nie spodziewaliśmy się, że jest takie ładne i duże. Odwiedziliśmy rynek, bazylikę na Świętej Górze, korzystaliśmy z pływalni* – opowiadają Olga i Vassiliy Fedorovy.

Przyznają, że nieznajomość języka jest dla nich największą barierą w obcowaniu z mieszkańcami Gostynia, głównie przy poszukiwaniu pracy. W tym kierunku obecnie skierowane są ich działania.

Foto: Agata Fajczyk

Źródło: https://gostynska.pl/wiadomosci/czteroosobowa–rodzina–z–kazachstanu–dotarla–do–gostynia–miasto–ich–urzeklo/uMz3Oj9e73iN68jkXVCz

Гостынь очаровал репатриантов

СЕМЬЯ ИЗ ЧЕТЫРЁХ ЧЕЛОВЕК ИЗ КАЗАХСТАНА УЖЕ МЕСЯЦ ЖИВЕТ В ГОСТЫНЕ. ИМ ПРИШЛОСЬ ПРЕОДОЛЕТЬ ТЫСЯЧИ КИЛОМЕТРОВ, ЧТОБЫ ПРИЕХАТЬ В ГОРОД, КОТОРЫЙ ОНИ РАНЕЕ «ПОСЕЩАЛИ» ВИРТУАЛЬНО, ПРОСМАТРИВАЯ ФОТОГРАФИИ В ИНТЕРНЕТЕ. «ПО ПРЯМОЙ НАС РАЗДЕЛЯЕТ 4 ТЫСЯЧИ КИЛОМЕТРОВ», – ГОВОРИТ РЕПАТРИАНТКА ОЛЬГА ФЁДОРОВА

Давно думали о возвращении в Польшу

Ольга и Василий Фёдоровы и их две дочери, Надежда и Владлена, давно начали задумываться о жизни в Польше, но только несколько лет назад окончательно решились на переезд. Подтолкнула их к этому решению двоюродная сестра пани Ольги (вместе они проживали в селе Новосельское), которая уже три года с семьей живет в городке Шрёда Великопольска. Она успешно освоилась на новой родине, что стало дополнительным стимулом к действию для Фёдоровых, которые ощущают себя поляками, потому что имеют польские корни – их дедушки и бабушки были депортированы с Восточных Кресов.

– К сожалению, у меня не было возможности поговорить с бабушкой и дедушкой, послушать их рассказы о Польше, потому что они умерли, когда я – их внучка – была еще маленькой девочкой, – рассказывает пани Ольга.

Бабушке Василия 90 лет, она живет в Казахстане, но когда семью депортировали из Польши, она была еще маленьким ребенком, и мало что помнит о тех событиях.

Но польские традиции, как в семье Ольги, так и в семье Василия, бережно сохранялись. И он, и она, а также их дочери – католики. Всегда отмечали Рождество по польским обычаям: готовили ужин на вигилию, наряжали ёлку, участвовали в пастерках. Точно так и с Пасхой. На кухне тоже были польские акценты.

– Мы любим и часто готовим вареники, голубцы, рецепты которых передавались из поколения в поколение. Я готовлю их так, как готовили наши бабушки и мамы, – рассказывает Ольга Фёдорова.

Среди рождественских блюд в семье репатриантов из Казахстана обязательно находилась также кутья.

Репатрианты из Казахстана попросились в Гостынь

Ольга и Василий Фёдоровы в марте 2021 года обратились в администрацию города с просьбой принять их в рамках программы репатриации. По электронной почте они написали заявление, в котором просили о выделении жилья в Гостыне, оказании социальной поддержки и помощи в поиске работы. Рассказывают, что до этого читали о Гостыне, его истории, в интернете, рассматривали фотографии старинных зданий и площадей. Город им очень понравился. А переехавшая раньше сестра пани Ольги, по которой они очень скучали, делилась полезной информацией о жизни в Польше.

– Здесь, по крайней мере, не так холодно, – смеется Ольга, вспоминая, что зимой температура воздуха в Казахстане, в местности, где они жили, опускалась до 40 градусов ниже нуля.

Заявление семьи из четырех человек из-за восточной границы было вынесено на рассмотрение городского совета Гостыня. В мае 2021 года члены совета приняли решение дать согласие на приглашение семьи в рамках репатриации. Таким образом, местные власти обязались предоставить семье жилое помещение и помощь в поиске работы, материальную помощь на ремонт и оборудование жилья, а также социальные пособия.

За контакт с репатриантами в администрации города отвечала пани Катажина Бартлевич, инспектор по социальным вопросам, которая и сегодня является своего рода опекуном семьи. Местные власти хорошо узнали своих новых жителей, контакт всё время поддерживался через электронные письма,

фотографии, отправленные через чат в WhatsApp. Уточнялись даты и детали приезда.

Репатрианты оставили в родном селе Новосельское всю свою прежнюю жизнь. В чемоданы упаковали только самые необходимые вещи и документы. А также забрали еще одного члена семьи – собаку. Ольге и Василию пришлось расстаться с родителями. Было трогательное прощание, теперь они очень скучают друг по другу. У Нади во время разговора о них на глазах до сих пор появляются слезы. Но решение принято. Чтобы уменьшить печаль от разлуки, они ежедневно разговаривают с близкими по телефону. И очень надеются привезти родителей в Польшу.

Катажина Бартлевич после того, как репатрианты поселились в Гостыне, по-прежнему поддерживает их. Она делает всё, чтобы новые граждане Польши чувствовали себя в Гостыне, как дома. У неё много работы, и речь идет не только о трудоустройстве, но и о выполнении всех юридических формальностей и советах, куда, в какие учреждения нужно в первую очередь идти репатриантам. Самым главным документом, который они ожидают, является решение воеводы, подтверждающее польское гражданство (они получили его в момент пересечения границы Республики Польша), чтобы потом, уже на основании него, они могли получить документы, удостоверяющие личность.

Почему репатрианты появились в Гостыне только через несколько месяцев после принятия решения городского совета? Всё это время муниципалитет ожидал финансовую дотацию от Великопольского воеводского управления в Познани на ремонт муниципального жилья для репатриантов. Который уже подходит к концу.

Планы семьи на будущее

Василий в селе Новосельское работал в школе учителем физкультуры, Ольга убирала кабинеты. Этот опыт работы мало что значит после переезда в Польшу.

Старшей дочери Наде 19 лет, она получила школьный аттестат зрелости, может учиться дальше в институте. Но говорит, что в ближайший год хотела бы поработать, а потом определиться с дальнейшим образованием. Её интересуют информатика, программирование. Также она очень любит танцевать, это её хобби, которому она уделяла всё свободное время, когда жила в Казахстане. Василий, в свою очередь, хорошо играет в шахматы, волейбол и любит рыбалку. Младшая из семьи – Владлена – пошла по стопам отца и уже посещает тренировки по волейболу. Из всей семьи именно девочки-подростки лучше всего говорят на польском языке.

– Два года мы изучаем польский язык онлайн, с преподавателем из Варшавы. Родители были заняты работой, поэтому у них не было времени на регулярные уроки. Моя младшая сестра уже две недели ходит в школу, в седьмой класс, и общение со сверстниками из Польши очень помогает ей в изучении языка, – говорит Надя.

Квартира для семьи будет готова в декабре, в настоящее время они и собака живут во временном жилье. Муниципалитет принял такое решение, потому что пани Ольга ждет еще одного ребенка. 15 сентября было последним днем, когда она могла сесть в самолет, после этого срока врач запретил ей путешествовать.

Семья преодолела путь в 4 тысячи километров из Казахстана в Польшу за 7 часов полета. Ольга, Василий и их дети очень довольны жизнью в Гостыне. Они утверждают, что город оказался намного приятнее «вживую», чем в интернете.

– Мы не ожидали, что он такой большой и красивый. Мы уже гуляли по рыночной площади, посетили базилику на Святой горе, ходили в плавательный бассейн, – рассказывают Ольга и Василий.

Они признают, что незнание польского языка является для них самым большим препятствием для общения с жителями Гостыня, в основном, при поиске работы. Выучить язык – это их главная задача на сегодняшний день.

Фото: Агата Файчык
Источник: www. gostynska.pl

Poznaj historię Prezydentów RP na uchodźstwie

19 LIPCA 1989 ROKU RYSZARD KACZOROWSKI ZOSTAŁ ZAPRZYSIĘŻONY NA URZĄD PREZYDENTA RP NA UCHODŹSTWIE – BYŁ OSTATNIM, KTÓRY PEŁNIŁ TĘ FUNKCJĘ. OD WRZEŚNIA 1939 R. DO GRUDNIA 1990 R. URZĄD TEN SPRAWOWAŁO SZEŚCIU MĘŻÓW STANU. KIM BYLI LUDZIE, KTÓRYCH ŻYCIE TO PRZYKŁAD WIERNOŚCI I ODDANIA OJCZYŹNIE, LUDZIE KTÓRZY TAK KOCHALI SWÓJ KRAJ, ŻE NIGDY NIE ZAPRZESTALI STARAŃ O JEGO WYZWOLENIE SPOD SOWIECKIEJ OKUPACJI?

Władysław Raczkiewicz

Prezydent czasów wojny

Urodził się w 1885 r. w miejscowości Kutaisi w Gruzji, w której osiedlił się jego dziadek odbywający tam część kary po udziale w powstaniu styczniowym. W II Rzeczpospolitej był jednym z prominentnych polityków, trzykrotnie zajmował stanowisko ministra spraw wewnętrznych, był wojewodą i marszałkiem senatu. Po klęsce kampanii wrześniowej Ignacy Mościcki wyznaczył go na swojego następcę na stanowisku prezydenta (po rezygnacji Bolesława Wieniawy-Długoszowskiego).

30 września 1939 r. został zaprzysiężony w Paryżu na Prezydenta RP – tym samym został pierwszym Prezydentem RP na uchodźstwie. Obejmując na obczyźnie stanowisko głowy państwa – pozbawionego terytorium, ale uznawanego przez sojuszników – przyjmował odpowiedzialność za walkę o odzyskanie niepodległości. Po klęsce Francji w czerwcu 1940 r. przeniósł się wraz z rządem do Wielkiej Brytanii. W grudniu 1942 r. wystosował list do papieża Piusa XII, w którym prosił Watykan o upomnienie się o prześladowanych Polaków i Żydów.

Po zakończeniu wojny nie złożył urzędu, przedłużając tym samym działalność suwerennej państwowości II Rzeczypospolitej, mimo że społeczność międzynarodowa w większości uznała legalność władz komunistycznych w Polsce. Zmarł 9 czerwca 1947 r. w Ruthin w Walii.

Konstytucja RP z dnia 3 maja 1791
Конституция Республики Польша, 3 мая 1791 г.

August Zaleski

Najdłużej urzędujący Prezydent RP na uchodźstwie

Urodził się w 1883 r. w Warszawie. Był politykiem i dyplomatą, dwukrotnie pełnił funkcję ministra spraw zagranicznych. W czerwcu 1947 r., po śmierci Władysława Raczkiewicza, objął urząd Prezydenta RP na uchodźstwie. Sprawował go aż do śmierci w 1972 r. Samowolne przedłużenie kadencji doprowadziło do sporów i trwałych podziałów w środowisku emigracyjnych elit, a także do utworzenia Rady Trzech – opozycyjnego ośrodka przypisującego sobie uprawnienia głowy państwa. Zaleski wyznaczył na swego następcę Stanisława Ostrowskiego. Po jego śmierci, 7 kwietnia 1972 r., Rada Trzech rozwiązała się uznając legalność jego nominacji.

Stanisław Ostrowski

Żołnierz, który został Prezydentem

Urodził się w 1892 r . we Lwowie, był synem powstańca styczniowego. Z wykształcenia lekarz. W czasie I wojny światowej żołnierz Legionów i Wojska Polskiego. Przed II wojną światową pełnił funkcje posła na Sejm i prezydenta Lwowa w latach 1936-1939.

Po wybuchu II wojny światowej został aresztowany i więziony przez NKWD we Lwowie i w Moskwie. Zwolniony na mocy amnestii po pakcie Sikorski-Majski. Dołączył do armii Andersa, z którą wydostał się ze Związku Sowieckiego i przeszedł cały szlak bojowy. Po wojnie osiadł w Wielkiej Brytanii, gdzie prowadził praktykę lekarską, brał udział w życiu politycznym i społecznym emigracji, był członkiem towarzystw i organizacji naukowych. W 1972 r. objął urząd Prezydenta RP na uchodźstwie, który piastował do 1979 r. Zmarł 22 listopada 1982 r. w Londynie.

Edward Bernard Raczyński

Jego życie to świadectwo, że polityka to służba krajowi

Urodził się w 1891 r. w Zakopanem, w znanej wielkopolskiej rodzinie. Uzyskał doktorat z prawa na Uniwersytecie Jagiellońskim. Dyplomata, od 1934 r. ambasador RP w Wielkiej Brytanii. Na podstawie dokumentów dostarczonych do Londynu przez kuriera Jana Karskiego i potwierdzonych jego świadectwem, Edward Raczyński przygotował i przedstawił aliantom szczegółowy raport na temat Holokaustu. W sierpniu 1944 r. bezskutecznie apelował o pomoc dla Powstania Warszawskiego.

Po zakończeniu II wojny światowej pozostał na emigracji, pełniąc funkcję nieoficjalnego przedstawiciela władz RP przy rządzie brytyjskim. W 1979 r. objął urząd Prezydenta RP na uchodźstwie, który piastował do 1986 r. Edward Raczyński był najstarszym (złożył urząd w wieku 95 lat) oraz najdłużej żyjącym (101 lat) Prezydentem RP. Zmarł 30 lipca 1993 r. w Londynie.

Kazimierz Sabbat

Jeden z najwybitniejszych działaczy emigracji politycznej

Urodził się w 1913 r. w Bielinach Kapitulnych. Ukończył prawo na Uniwersytecie Warszawskim. Był harcerzem i uczestnikiem wojny obronnej 1939 r. Po ewakuacji Wojska Polskiego do Wielkiej Brytanii służył w 10. Brygadzie Kawalerii Pancernej gen. Stanisława Maczka w Szkocji, a następnie, w Sztabie Głównym Polskich Sił Zbrojnych. Po wojnie pozostał w Wielkiej Brytanii, pracował społecznie, aktywnie uczestniczył w życiu politycznym emigracji. W latach 1976–1986 był premierem rządu RP na obczyźnie. W 1986 r. objął urząd Prezydenta RP na uchodźstwie. Zmarł nagle w lipcu 1989 r. w Londynie.

Ryszard Kaczorowski

Człowiek, którego życie było służbą

Urodził się w 1919 r. w Białymstoku. Od najmłodszych lat związany z harcerstwem. W 1940 r. został aresztowany przez NKWD i skazany na karę śmierci. Po stu dniach w celi śmierci władze ZSRR zmieniły wyrok na 10 lat łagru. Przebywał na Kołymie aż do podpisania Układu Sikorski-Majski, dzięki któremu wyszedł na wolność.

W 1942 r. wstąpił do Armii Polskiej w ZSRR i walczył m.in. pod Monte Cassino. Po zakończeniu wojny osiadł w Wielkiej Brytanii. Urząd głowy państwa objął w 1989 r. Ponieważ uznał wybory prezydenckie w 1990 r. za wyraz osiągniętej przez Polskę wolności i demokracji, podjął decyzję o zakończeniu działalności władz RP na emigracji. Zginął tragicznie w katastrofie smoleńskiej w 2010 r. – w drodze na uroczystości rocznicowe Zbrodni Katyńskiej.

Źródło: Misja: Wolna Polska (https://www.misjawolnapolska.pl/)

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach zadania publicznego dotyczącego pomocy Polonii i Polakom za Granicą 2022

Президенты Республики Польша в изгнании

19 ИЮЛЯ 1989 ГОДА РЫШАРД КАЧОРОВСКИЙ БЫЛ ПРИВЕДЁН К ПРИСЯГЕ НА ПОСТУ ПРЕЗИДЕНТА ПОЛЬШИ В ИЗГНАНИИ – ПОСЛЕДНЕГО, ИСПОЛНЯЮЩЕГО ЭТУ ФУНКЦИЮ. С СЕНТЯБРЯ 1939-ГО ПО ДЕКАБРЬ 1990 ГОДА ЭТУ ДОЛЖНОСТЬ ЗАНИМАЛИ ШЕСТЬ ГОСУДАРСТВЕННЫХ МУЖЕЙ. КЕМ БЫЛИ ЛЮДИ, ЧЬЯ ЖИЗНЬ – ПРИМЕР ВЕРНОСТИ И ПРЕДАННОСТИ РОДИНЕ, ЛЮДИ, КОТОРЫЕ ТАК ЛЮБИЛИ СВОЮ СТРАНУ, ЧТО НИКОГДА НЕ ПРЕКРАЩАЛИ ПОПЫТОК СДЕЛАТЬ ЕЁ СВОБОДНОЙ?

Владыслав Рачкевич

Президент военных лет

Он родился в 1885 году в Грузии, в городе Кутаиси, где поселился его дед, отбывающий там наказание за участие в Январском восстании (1863-1864 гг.). Во Второй Речи Посполитой он был одним из видных политиков, трижды занимал пост министра внутренних дел, был воеводой и Маршалом Сената. После поражения сентябрьской (1939 г.) обороны Польши Игнаций Мосцицкий (Президент Польши в 1926-39 гг.) назначил его своим преемником на посту Президента (после отставки Болеслава Венявы-Длугошовского).

30 сентября 1939 года он был приведен к присяге в Париже в качестве Президента Польши – таким образом, он стал первым Президентом Польши в изгнании. Исполняя на чужбине обязанности главы государства – лишённого территории в результате нападения агрессоров, но признанного союзниками – он взял на себя ответственность за борьбу за обретение независимости. После поражения Франции в июне 1940 года вместе с правительством переехал в Великобританию. В декабре 1942 года он направил письмо Папе Римскому Пию XII, в котором просил Ватикан не забывать о преследуемых поляках и евреях.

После окончания войны он не подал в отставку, продолжая тем самым деятельность суверенной государственности Второй Речи Посполитой, несмотря на то что международное сообщество в большинстве признало легитимность коммунистических властей в Польше. Он умер 9 июня 1947 года в Великобритании.

Аугуст Залеский

Дольше всех исполнявший обязанности Президента Польши в изгнании

Родился в 1883 году в Варшаве. Был политиком и дипломатом, дважды занимал пост министра иностранных дел. В июне 1947 года, после смерти Владыслава Рачкевича, он вступил в должность Президента Польши в изгнании. Занимал этот пост до самой смерти в 1972 году. Когда его 7-летний срок подошел к концу, сам себе продлил президентские полномочия на неопределенный срок, что привело к спорам и расколу в среде польской элиты в эмиграции, а также к созданию т.н. Совета трёх – оппозиционного центра, объявившего о переходе к нему полномочий главы государства. В 1971 году Залеский назначил своим будущим преемником Станислава Островского. После смерти Залеского 7 апреля 1972 года Совет трёх самораспустился, признав законность назначения.

Станислав Островский

Солдат, который стал Президентом

Родился в 1892 году во Львове, был сыном январского повстанца. По образованию врач. Во время первой мировой войны – солдат Польских Легионов и Войска Польского. До второй мировой войны занимал должности депутата Сейма и президента Львова с 1936 по 1939 годы. После начала второй мировой войны был арестован и заключен в тюрьму НКВД сначала во Львове, затем в Москве. Освобожден по амнистии после Соглашения Сикорского-Майского.

Вступил в Армию Андерса, с которой вышел из Советского Союза и прошёл весь её боевой путь. После войны остался в Великобритании, где занимался врачебной практикой, принимал участие в политической и общественной жизни эмиграции, был членом обществ и научных организаций. В 1972 году он вступил в должность Президента Польши в изгнании, которую занимал до 1979 года.

Эдвард Бернард Рачинский

Его жизнь свидетельствует о том, что политика – это служение стране

Родился в 1891 году в Закопане, происходил из знатного велькопольского рода. Получил степень доктора права в Ягеллонском университете. Дипломат, с 1934 года посол Польши в Великобритании. На основании документов, доставленных в Лондон курьером Яном Карским и подтвержденных его свидетельствами, Эдвард Рачинский подготовил и представил союзникам подробный отчет о Холокосте. В августе 1944 года он безуспешно обращался к союзникам за помощью Варшавскому восстанию.

После окончания второй мировой войны остался в эмиграции, выступая в качестве неофициального представителя польской власти при британском правительстве. В 1979 году он вступил в должность

Президента Польши в изгнании, которую занимал до 1986 года. Умер в возрасте 101,5 лет 30 июля 1993 года в Лондоне.

Казимеж Саббат

Один из выдающихся деятелей политической эмиграции

Родился в 1913 году в местечке Белины Капитульны. Окончил юридический факультет Варшавского университета. Был харцером и участником оборонительной войны 1939 года. После эвакуации Войска Польского в Великобританию служил в 10-й танковой бригаде генерала Станислава Мачека в Шотландии, а затем в Генеральном штабе Польских Вооруженных сил. После войны он остался в Великобритании, активно участвовал в политической жизни эмиграции. С 1976 по 1986 годы он был Премьер-Министром правительства Польши в изгнании. В 1986 году вступил в должность Президента Польши в изгнании. Скоропостижно скончался от сердечного приступа в июле 1989 года в Лондоне.

Рышард Качоровский

Человек, чья жизнь была служением народу

Родился в 1919 году в Белостоке. С юных лет участвовал в харцерском движении. В 1940 году он был арестован НКВД и приговорён к смертной казни. После ста дней, проведенных в камере смертников, власти заменили расстрел на 10 лет лагерей. Он оставался на Колыме до подписания Соглашения Сикорского-Майского, по которому вышел на свободу.

В 1942 году он вступил в Армию генерала Андерса, прошел её боевой путь, участвовал в битве под Монте-Кассино. После окончания войны поселился в Великобритании. Он вступил в должность Главы Польского государства в изгнании в 1989 году, и поскольку признал президентские выборы в Польше 1990 года выражением свободного и демократического волеизъявления людей, принял решение прекратить деятельность Польских властей в изгнании.

Он трагически погиб в Смоленской авиакатастрофе в 2010 году – по дороге на траурные мероприятия в годовщину Катыньского расстрела.

Источник: Проект «Миссия Wolna Polska» (https://www.misjawolnapolska.pl/)

Проект профинансирован из средств Канцелярии Председателя Совета Министров Республики Польша в рамках публичного задания «Помощь Полонии и полякам за границей-2022»

Bank Handlowy w Warszawie (Polona) - August Zaleski pełnił funkcję prezesa Banku Handlowego w latach 1932-1939

Godło Rzeczypospolitej Polskiej ustanowione w 1956 r. przez Rząd na uchodźstwie

Order wojenny Virtuti Militari - najwyższe polskie odznaczenie wojenne przyznane Władysławowi Raczkiewiczowi

Château de Pignerolle - miejsce gdzie udał się Władysław Raczkiewicz po opuszczeniu Polski w '39, został tam do czerwca '40

herb Lwowa - Stanisław Ostrowski pełnił urząd prezydenta Lwowa w latach 1936–1939

Cmentarz Orląt Lwowskich - Stanisław Ostrowski był Przewodniczącym Komitetu Obrony Cmentarza Orląt Lwowskich

Herb Nałęcz - Edward Raczyński pochodził ze znanego wielkopolskiego rodu Raczyńskich herbu Nałęcz

Pałac w Rogalinie - zabytkowy pałac należący do rodziny Raczyńskich. Obecnie oddział Muzeum Narodowego w Poznaniu

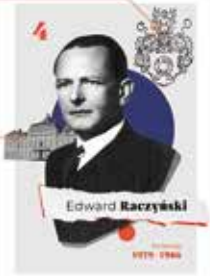

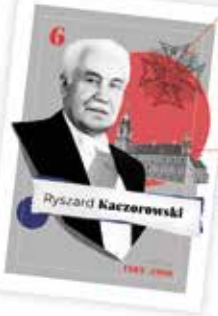

Order Orła Białego - jedno z insygniów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, które Ryszard Kaczorowski przekazał Lechowi Wałęsie

Zamek Królewski w Warszawie, gdzie odbyła się uroczystość przekazania insygniów prezydenckich Prezydentowi Lechowi Wałęsie

Krzyż harcerski - Kazimierz Sabbat społecznie pracował w harcerstwie

Siedziba Prezydenta RP na uchodźstwie w Londynie przy 43 Eaton Place SW1

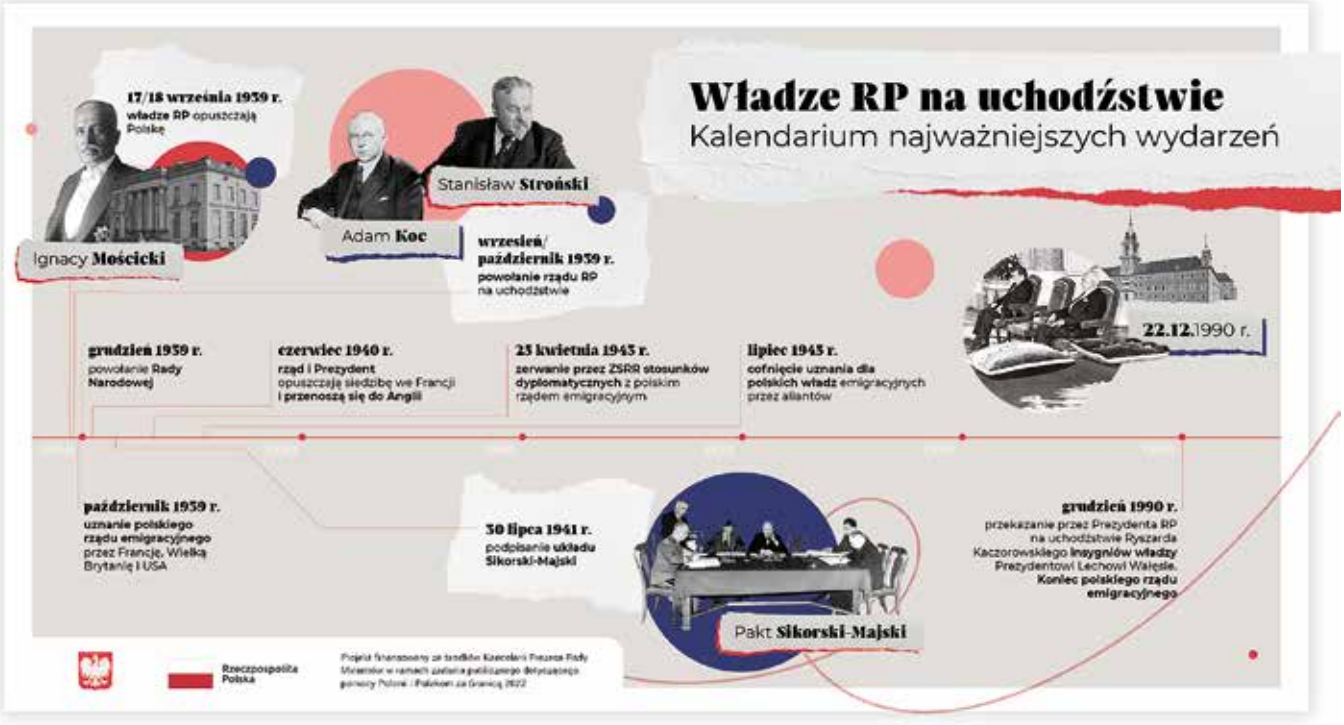

Приглашаем на учебу в Польские классы!

Школа-гимназия № 23 г.Алматы и Центр польской культуры «Вензь« объявляют набор детей на учебу в Польский 8-й класс на 2022-2023 учебный год.

Выпускники Польских классов, успешно сдавшие выпускные экзамены, продолжат обучение в высших учебных заведениях Польши на бесплатной основе. Учащиеся принимаются из любой школы города на конкурсной основе, на основании годовых оценок по общеобразовательным предметам.

На все вопросы ответят:
- по e-mail: polonia.almaty@gmail.com

Телефоны школы: 255-85-38, 255-86-78
Адрес школы: ул. Сатпаева, 3а (угол ул. Наурызбай батыра)
Сайт: http://www.wienz.kz/ru/polskij-yazyk